

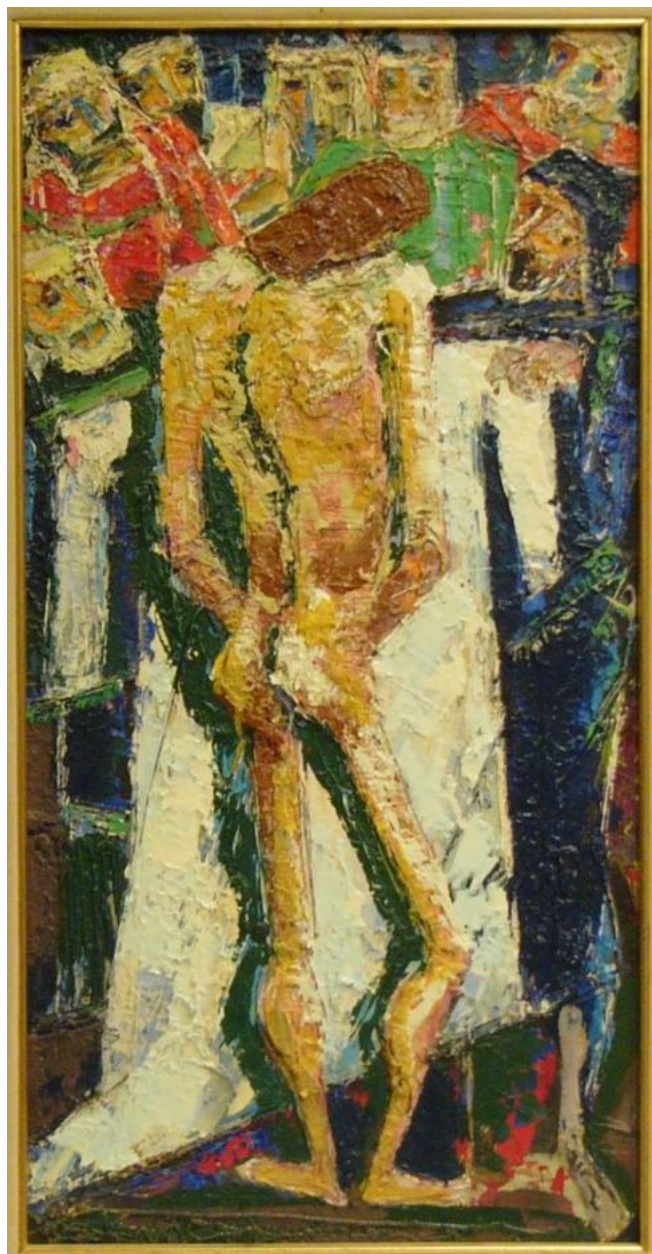

Az Úr Lelke Üzen

A KEREKEGYHÁZI SZENT ISTVÁN EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA
XIX. évfolyam 1. szám

Nagyböjt

X. állomás: Jézust megfosztják ruháitól

„Megértem, hogy ennek így kellett lennie, hogy az emberi közösség mindenemtől megfoszt és teljesen kivet magából, és hogy ezt pontosan és félreérthetetlenül jelképezi a lemeztelenítés. A jelkép után persze mindjárt jön majd a valóság is, amikor odaszögeznek a keresztgerendához, aztán a magasba emelnek, hogy a lábam se érje a földjüket”

Prokop Péter (1919 – 2003)
katolikus pap, író a XX. század
magyar képzőművészet európai
jelentőségű festője.

Egyházközösségi farsangi bál 2017

Szent Erzsébet imacsoport tagjai – Lourdes-i kilenced

Nagyböjt

A napokban kezdődik Nagyböjt egyházunk leghosszabb időszaka, amikor felkészülünk Jézus szenvedésére, halására és legnagyobb keresztény ünnepünkre, a feltámadást ünneplő Húsvétra. A böjt Hamvazószerdával kezdődik. Neve onnan származik, hogy az őskeresztények vezeklésként hamut szórtak a fejükre, ez a 12. századtól az egyházi szertartás része lett (hamvazkodás). Hamvazószerdán – elsősorban a katolikus egyházban – szentelt hamuból (mely az előző évi virágvasárnap körmeneten használt barkának hamvai) keresztet rajzolnak a hívők homlokára, az alábbi mondatok egyikével: „Ember, emlékezz rá, hogy porból vagy és porrá leszel”, illetve „Térjete meg és higgyetek az evangéliumnak!” II. Orbán pápa 1091-ben rendelte el, hogy a papok minden keresztény homlokát hamuval kenjék meg ezen a napon, ez a szokás a katolikusoknál mindmáig fennmaradt. A templomban a mise után a pap az előző évi szentelt barka hamuját megszenteli, s azzal rajzolja a keresztet a hívek homlokára. Ezt nevezik hamvazásnak, ami a nagyböjt kezdetét jelző szertartás. A hamuval hintés ősi jelképe a bűnbánatnak, mivel a hamu az elmúlásra, a halálra figyelmezteti az embert.

A böjt időszakában igyekszünk megfékezni rosszra hajló emberi természetünket. Elsősorban az étkezésben korlátozzuk magunkat. 1966-tól csak hamvazószerdán és nagypénteken van szigorú böjt: tilos a hús, a nap folyamán egyszer szabad jóllakni, de megengedett 2 másik, csökkentett mértékű étkezés. Az ital, hacsak nem étel jellegű (pl. tej, leves) nem szegi meg a böjtöt. *Megtartása a betöltött 18. évtől a megkezdett 60. évig kötelező.* A főétkezés áthelyezhető a megszokottól eltérő időpontra is. Fel vannak mentve a betegek, a terhes és szoptató anyák, s kik egy étkezés alkalmával csak keveset fogyaszthatnak, a koldusok, a megerőltető munkát végzők, az utazók, s azok a szellemi dolgozók, akiket a böjt akadályozna kötelességük teljesítésében. A nagyböjt időszakában a pénteki böjtöt ugyanúgy meg kell tartani, mint az egyházi év más időszakaiban. Sokan a böjtöt egyfajta testi megtisztulásnak is tekintik, és azt hangsúlyozzák, hogy a test egészsége szempontjából a böjt hasznos. Keresztényként azonban nem testi jólétünkre gondolunk a Nagyböjt folyamán, hanem inkább arra, hogy részt vegyünk, az Úr Jézus szenvedéseiben. Együtt tudjunk szenvedni vele (compassio), így kísérhetjük el negyven napos útján, ami megváltásunk fájához vezet. A böjt nem csak az étkezésben való önfegyelmet jelenti, fékezhetjük magunkat olyan rossz, ártó szokásainkban, amikre mindennapjainkban alig figyelünk, sőt néha szinte jogosnak tartunk.

Milyen jó lenne, ha a káromkodás, a tisztátalan beszéd, a mások örökös megszólása, elítélő emlegetése, folytonos kritizálása megszűnne. Az autókban nem szidalmaznánk örökké a másik autóban ülőket, gyalogosokat. Eltűnnének a „beszólások” a munkahelyeken, nem kellene az utcán, a buszon pillanatonként hallani a trágár kifejezéseket, a Jó Isten gátlástalan gyalázását, amelyek a jobb érzésű embereknek sokszor olyan fájdalmasak, mint egy arculütés. Ha szavainkon bírnánk uralkodni, mennyivel élhetőbbé válna a világ! A rosszindulat, a bosszú áradásának is határt lehetne szabni, vissza lehetne szorítani a veszekedéseket, a haragot is, ha mindenki azon igyekezne, hogy ne a saját akaratát érvényesítse tűzön-vízen át. Ha mindez megvalósulna, milyen szép, békés böjti időszakot élhetnénk meg elmélyülésben az Úr Jézus közelében! A böjti szomorúságon és fájdalomon átragyoghatna az isteni megbocsátás, békesség, szeretet fénye!

Ne a többiektől várjuk a változást, változzunk meg mi, magunk! Engedjük el kicsinyes sérelmeinket, haragunkat, csúnya szokásainkat, és figyeljünk Jézusra!

A Nagyböjt szép, katolikus szokása, hogy péntekenként a keresztúti ájtatosságban újra átéljük Krisztus szenvedéseit. Imádkozunk és elmélkedünk azon, hogy a mi életünkben hogyan jelenik meg a szenvedés, a bűn, a fájdalom, a megbocsátás, az irgalom. Templomunkban is minden pénteken lesz keresztúti ájtatosság. A szövegek kiválasztását és felolvasását egy-egy csoport vállalja magára, de lehet egyéneknél is jelentkezni felolvasásra. Vegyünk rész minél többen ezeken az alkalmakon, járjuk együtt a mi Urunkkal a keresztutat! Csak aki már vett rész ilyen imádságon, az tudja mennyi megnyugvást, kegyelmet tartogat egy-egy ilyen közösségi élmény.

Kezdődik a Nagyböjt. Kísérjük el Krisztust negyven napos útjára, lépdeljünk az Ő nyomában, menjünk Vele, hogy Ő is velünk mehessen szenvedéseink, fájdalmaink és örömeink útjain, egész életünkön. Maradjunk vele, amíg Ő szenved értünk, sirassuk meg halálát, hogy várhassuk boldog feltámadását, és vele lehessünk majd az örömben is, mindörökké. Ámen.

Ökumenikus imahét

Krisztusban szeretett Testvéreim!

Gyakran a múltban élünk. Hasznos lehet a visszatekintés, és gyakran szükség is van rá, mert így könnyebben gyógyulhatnak az emlékek. Ugyanakkor ez meg is béníthat, és megakadályozhat minket abban, hogy a jelenben éljünk. Pál apostol üzenete felszabadítóan hathat ránk: „a régi elmúlt.”

A Biblia arra bátorít minket, hogy őrizzük a múltat emlékezetünkben, merítsünk erőt emlékeinkből, és elevenítsük fel mindazt a jót, amit Isten tett. Bár a bibliai üzenet azt is sugallja, hogy engedjük el a régit, és még akkor is engedjük el, ha jó volt. Mindezt azért tegyük, hogy követni tudjuk Krisztust, és új életet éljünk Őbenne.

Ebben az esztendőben sok keresztény emlékezik Luther Márton és a többi reformátor munkásságára. A reformáció ugyanis jelentős változásokat hozott a nyugati egyház életében. Sok keresztény tett hősiességű tanúságot és sokan megújultak a keresztény életben. A Szentírás azonban arra is figyelmeztet, hogy ne csupán a múltba történetekre szorítkozunk, hanem hagyjuk munkálkodni a Szentlélek, hogy új jövőt tárjon elénk. Olyan jövőt, amelyben legyőzhető a megosztottság, amikor Isten népe teljes egészévé lehet. Pál apostol más fontos kijelentése: „új jött létre”. Pál találkozott Krisztussal a feltámadott Úrral, ezáltal megújult – csakúgy, mint mindenki, aki Krisztusban hisz.

Ez az új teremtés pusztán szemmel nem látható, hanem a hit valósága. Isten bennünk él a Szentlélek ereje által, és megadja nekünk azt a lehetőséget, hogy a Szentháromság életében részesüljünk. Az új teremtésnek ezzel a megnyilatkozása győzelem a bűnbeesés felett, általa új, megváltott kapcsolatba kerülünk Istennel. Igazán csodálatos dolgokat hallunk magunkról, amint Pál mondja:

„Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az.” Jézus a feltámadással legyőzte a halált, ezért senki és semmi nem ragadhat ki minket Isten kezéből. Egyek vagyunk Krisztusban és Ő bennünk él. A jelenések könyvében olvassuk: „Krisztusban Istenünk papjaivá és országa népévé lettünk”. Hálát adunk Krisztusnak, hogy legyőzte a halált és az új teremtés ígését hirdeti.

Ez az új élet akkor válik láthatóvá, amikor engedjük, hogy az alábbi tulajdonságok formálják életünket: „könyörület, kedvesség, alázatosság, türelem.” Ezeknek ökumenikus kapcsolatainkban is láthatóvá kell válniuk. Sok egyház közös meggyőződése az, hogy minél inkább Krisztusban vagyunk, annál közelebb kerülünk egymáshoz.

Különösen a reformáció 500-ik évfordulója emlékeztet minket történelmünk sikereire és tragédiáira. Krisztus szeretete arra készít minket, hogy megújult étellel, fáradhatatlanul keressük az egységet és a megbékélést. A megbékélésnek két oldala van, egyszerre lenyűgöz és megfélemlít. Felhívja a figyelmünket arra, hogy vágyjunk egyrészt az önmagunkkal, másrészt az egymással való megbékélésre, de a különböző felekezeti hagyományok közötti megbékélésre is.

Ennek az árnyoldalát is látjuk, ami megrémíthet. A megbékélés ugyanis azt jelenti, hogy felhagyunk vágyainkkal és önös érdekeinkkel.

Krisztusban Isten kegyelmesen megbékéltet minket önmagával, még akkor is, ha elfordultunk Tőle. Isten tette azonban még ezen is túlmutat, mert nemcsak az egész emberiséggel békél meg, hanem az egész teremtett világgal. Az Ószövetségben Isten hűséges és kegyelmes volt Izrael népéhez, amellyel szövetséget kötött. Ez a szövetség arra emlékeztet minket, hogy „megbánthatatlanok az Isten ajándékai és az Ő elhívásai”.

Minden egyháznak az a hivatása, hogy közösségein belül a megbékélést hirdessen, mivel mindannyian Isten szövetségének részesei vagyunk.

Ökumenikus imahét alkalmából így imádkozunk:

Kegyelmes Istenünk!

„Szeretetből szövetséget kötöttél népeddel. Erősítsd meg bennünk ezt a szövetséget, hogy ellenálljunk a megkülönböztetés minden formájának. Szövetséged, mint drága ajándékod töltsön meg bennünket örömmel és indítson növekvő egységre.

Feltámadott Urunkért, az élő Jézus Krisztusért kérünk, aki Veled és a Szentlélekkel él és uralkodik most és mindenkor”. Ámen

Kereszténynek lenni

Nem hagyott nyugodni a gondolat, hogy baráti társaságban egy átlag keresztény gondolkodást meghaladó kérdés felvetésekor megdöbbenő elutasító reakciót tapasztaltam. Megpróbáltam, elsősorban magam számára magyarázatot találni erre a jelenségre. Tekintettel arra, hogy egy a hitét gyakorló közösségről van szó, az érdekelt, mi lehetett ennek a határozott elutasításnak az oka?

Kiindulásként megpróbállok különbséget tenni, a mai értelemben vett keresztények, vagy alig keresztények vallásgyakorlata és a nem keresztények magatartása között? Arra szeretnék feleletet kapni, hogy az életminőség javulásával párhuzamosan miért csökken az emberek vallásossága? Mi több a magukat korábban keresztényeknek mondók estében, miért hagynak fel a vallásuk gyakorlásával? Kereszténynek lenni, milyen életfelfogást, magatartási viszonyulást jelent a ma embere számára?

Mi keresztények, igaznak vallunk egy csomó olyan dolgot, amit más nem hisz el, megtartunk jó néhány különleges ételszabályt, törvényt és részt veszünk vallási szertartásokon. Mindezekért azt reméljük, hogy földi életünk végén megjutalmaz az Isten egy leírhatatlan kellemes örök étellel. Természetesen alapvetően ez mind igaz, de a világot mind jobban megismerő és az anyagi jólétre berendezkedő átlagember számára, kérdezem, perspektívát jelenthet-e ez?! Főleg úgy, hogy a templomot elhagyva, már nem is olyan nagy különbséget lehet felfedezni a keresztény és nem keresztény ember magatartása között. Mit mond erről egy gyakorló pap: *„Szembe kell nézni azzal a ténnyel, hogy a mai hívők és nem hívők, buzgó keresztények, vagy éppen csak katolikusok nagy tömegei úgy tartják, mintha a keresztény vallás az életet merevíteni, gátak közé szorító erő lenne!”* Ezen kívül természetesen igen sok oka lehet és van még a kereszténységet fel nem vállalásnak. Az a vallásos, aki, nem lát többet a hittitkok elfogadása, valamint a parancsok megtartására történő felszólításon túl, annak a vallásos élete felszínes, vagy időleges. *„Isten üzenetét az élet oldaláról megközelíteni, Jézust az élet szempontjából megérteni egyáltalán nem korunk szellemének újdonsága.”* Hiányzik belőle egy nagyon fontos felismerés, hogy istengyermeki viszonyban, egy különleges család tagjaként élhetné meg hitét.

Térjünk vissza az eredeti kérdésre és nézzük meg, hogy a vallásukat gyakorlók, ténylegesen milyen kapcsolata vannak az Istennel? Milyen is lehet ez a kapcsolat? Többségében egyfajta istenszolgálatnak tekintik a kereszténységük megélését: el kell hinni, amit Isten mond, csak szót kell fogadni és betartani az előírt törvényeket. Ez tényleg nem több mint istenszolgálat! Egyfajta szolgálkúságot feltételező magatartás, de Isten nem erre teremtette - saját képmására- az embert. Isten nem szolgálkat és szolgáléletet szánt az embernek. Ezt a fajta Isten és ember viszonyt a mai anyagi jólétben élő ember már csak a szabadságára hivatkozva sem fogadja el. Atyánk az Isten nem szolgálknak akar bennünket, hanem gyermekeinek. Emlékezzünk csak, volt plébánosunkra Gábor Imre atyára: *„Az Istent úgy képzeljük el, mint egy édesapát”*, mondta, amikor az istenképiség került szóba. Az isteni igazság megismerése és átéltsége szabadít meg bennünket a keresztény élet gyakorlásának sok-sok tévedésétől és félreértésétől. Az igazság pedig az, hogy *„Jézus tanítása szerint az új és örök szövetségben nem csak neveztetünk Isten gyermekeinek, hanem ténylegesen azok is vagyunk”*. Az istengyermekséggel részesülünk az Atya, Atyánk isteni természetéből. *„Isten megtestesült fiának isteni minőségű és isteni eredetű életében részesülünk, ha nem is Istenné, de istenivé, az isteni természet részeseivé lettünk”*. Ezért vagyunk igaziból gyermekei az Istennek.

Hétköznapi életünk vallásgyakorlatában is tudatosítani kell istengyermekségünket, hogy a környezetünk ne az istenszolga magatartását lássa bennünk. Ez a fajta keresztény életfelfogás minőségileg új és egészen más Istenkapcsolatba helyezi életünket. (Vélhetően ekkor majd nem fordul elő, hogy a hitünk igazságának egy új oldaláról történő megközelítése, közösségünk elutasításával fog találkozni?!)

Ahhoz, hogy valódi életként legyünk képesek megélni kereszténységünket, ismernünk kell a szentségek és a kegyelem titkát. Csak aki (hitben) felfogja, hogy mit ajándékozott nekünk Atyánk a kegyelemben és mit adnak nekünk a szentségek, csak az, tudhatja milyen közel vagyunk Istenhez. *„Csak, akivel a kegyelmen keresztül megismertették az Isten szeretetét, az nem fogja tehernek érezni a parancsok megtartását, hanem önként vállalt meggyőződéssel követi a keresztény erkölcsöt.”* Amikor már nemcsak el hisszük a hittételeket, hanem azokat úgy fogjuk fel, mint annak ismertetését, milyen is az Isten belső családi élete, melyben mi is, igazi gyermekeként szerepelünk. Ebben az estben már nem parancsok betartását jelenti a hitünk, hanem nagyon szeretni akarjuk a gondunkat viselő Atyánkat, akitől kegyelemben kaptuk az istengyermekséget.

A téma folytatása a következő újságunkban!

Forrás, és idézetek: Dörnyei-Gergye-Csögl: A szentségek életértéke

id.Rozsnyói Zoltán

Jól gondold meg Rózsám elejét, utóját...

Ez a kezdő sora annak a kedves éneknek, amit a Házasság hete alkalmából rendezett összejövetelünkkor megtanultunk. Nagy boldogsággal töltött el, amikor Sági Szabó Ildikó, Szasza megkeresett, hogy segítsék neki a Házasság hetén vendégül látni a házaspárokat. Izgatottan készülődtünk, tanakodtunk, mivel tehetnénk emlékezetessé ezt a napot... Sikerült. Igaz, nem voltunk sokan, de annál többek lettünk lélekben. Nem csak testünk, szellemünk is felülemelkedett a hétköznapok szürkeségein. Örömteli hangulatban vettünk részt ezen a délutánon mindannyian.

Egy rövid bevezető után, ami a Hétvége lényegéről szólt, Ki mit tudott játszottunk, melynek lényege, hogy mennyire ismerjük párunkat, múltjukat, adottságait, szokásait, jellemvonásait. Jókat nevtünk a válaszokon, és volt, hogy megdöbbsentünk, párunk mennyire jól ismer. Az is kiderült, hogy a párok mennyire össze vannak hangolódva, szinte azonos boldogságokat, félelmeket, kedvenc dolgokat írtak egymásról.

Ezután számomra egy igen kedves feladat következett. Szív alakú filc anyagra gombot kellett varrni. A párok csak az egyik kezüket használhatták a tű befűzésétől az öltésen át a végső csomó kötéséig. Ezzel fejeztük ki szimbolikusan életünket rámutatva, hogy még itt is, mint házasságunkban is mennyire egymásra vagyunk utalva, egyikünk a másik nélkül nem menne semmire. „Veled kiteljesedve” vagyunk egyek.

Utána megtanultuk az említett éneket, és megajándékoztuk a párokat egy gyertyával és egy szál virággal.

Jól gondold meg Rózsám elejét, utóját,
Hogy kivel töltöd el életednek sorát.
Mert nem hársfagyökér, hogy összevágthatnád,
Sem nem tollas vánkös, hogy összerázhatnád.

Sem nem tiszta búza, hogy learathatnád,
Sem nem kölcsön kenyér, hogy visszaadhatnád.
Megtaláltad Rózsám életednek párját,
Őszirózsa, szegfű, csokros majoránnát!

Az este fénypontja mégis az volt, amikor Kollár Balázs atya külön-külön megáldotta a párokat gyermekeikkel együtt. Kislányom csillogó szemmel mesélte a mamának: Mama! Képzeld, engem is megáldott a Balázs atya! Ez el nem mondható boldogság volt számára, nemcsak neki, hanem mindannyiunk számára.

Az összejövetelünket közös imával zártuk, majd egy kis agapé keretén belül sok finomságot ettünk és ittunk, miközben beszélgettünk az este történéseiről.

Már most várjuk, hogy jövőre is részt vehessünk és segítkezhessünk egy a Házasság Hete alkalmából létrejött programon itt Kerekegyházán. Jó volna, ha egyre többen meg tapasztalhatnák ennek a hétnek a lényegét, örömét, áhíthatát.

Rita és Gyuri

Jubiláns házások hálaadó szentmiséje

Immár 10 éve, hogy Magyarországon is megünnepeljük a Házasság Hetét. Ennek apropóján került a jubiláns házások hálaadó szentmiséje február elejére. Idén is elérkezett az idő a szervezések elkezdésére. Mi a kézbesítésben szoktunk segédkezni. Most is megjelent Balázs atya a nagy kupac borítékkal, ám egyet külön hozott a többitől. Kiderült az a mi nevünkre van címezve. Az ám mi is jubilálunk az idén. Majdnem elfeledkeztünk róla. Így viszont adatott az alkalom, hogy megálljunk és átgondoljuk az elmúlt éveket, miért is lehet hálát adni az Úrnak? Hosszú a lista, amit fel sem tudnánk sorolni. Először talán a szerető szüleinkért, akik felneveltek, becsületes munkára tanítottak minket. Aztán azért, hogy az Úr egymáshoz vezetett, majd meghívott bennünket a hit útján járásra. S mindehhez megadta a bölcsességet és a bátorságot, hogy el is tudtuk fogadni. Az összes többi már „csak” ráadás: Gyermekkel ajándékozott minket, értelmes feladatokkal bízott meg, s szerető családdal, közösséggel vett körül.

Az úton persze voltak göröngyök is, keresztek is. Ezekért talán nehezebb hálát adni, de minden átélt nehézség alakított, formált, bölcsébbé tett bennünket. Arra tanított, hogy összekapaszkodva, az Ő kegyelmére hagyatkozva a közösség támogatásával tovább lehet menni az úton. Ezekkel a gondolatokkal érkezünk meg a hálaadó szentmisére. Megmelengette a szívünket, hogy milyen sokan eljöttek még rajtunk kívül, hogy együtt megünnepeljük a házasságunkat. Megható volt számunkra a páronkénti személyes áldás, s a szentmise utáni agapé. Hálát adunk az Úrnak, hogy részesei lehettünk ennek a mára már hagyománnyá váló eseménynek. Köszönjük Balázs atyának és a szervezőknek, hogy 35 párnak széppé tették ezt az ünnepet.

Halák Feri és Elza

Egyházközösségi farsangi bál 2017.

„ Az Isteni erő, aki a kivágott csonkból termőfát tud növeszteni újra, nem hagyja elveszni a népeket sem, akik benne hisznek.” (Wass Albert)

Ebben az évben már 14. alkalommal került megrendezésre egyházközösségünk farsangi bálja. Idén a néphagyományokra irányítottuk a figyelmünket: így választottuk bálunk alap gondolatának Wass Albert reménységet adó sorait. Hagyományosan batyus bálon vehettünk részt, így mindenki hozzájárulhatott az ünnep sikeréhez. Táncos lábú házaspárjaink néptáncsal leptek meg bennünket, még népdalokat is hallhattunk, tanulhattunk, énekelhettünk.

Számos tanulságot is levonhattunk házas csoportjaink, fiataljaink műsoraiból, többek között:

- jó tudni (lehetőleg előre), melyik út hová vezet,
- a gödör alján is zajlik az élet vagy
- mindenütt jó, de legjobb otthon, és
- a suszter maradjon a kaptafánál (a bolha a kutyánál), azaz mindenki végezze a saját feladatait (még ha nem is mindig zökkenőmentesen), mint más „vérét szívjuk” buzgó módon.

Együtt ünnepelni jó! Mindannyian érezzük, milyen nagy boldogság, mekkora erő lakik azokban a találkozásokban, ahol hasonló gondolkodású és érdeklődésű emberek jönnek össze, beszélgetnek, szórakoznak és még esetleg nem ismert arcukat mutatják meg nekünk.

A hagyományok tisztelete egyedül az emberi közösségek sajátossága. Elődeink életéből azokat a cselekvéseket értjük alatta, amelyeket változatlanul vagy lényegében hasonló formában teszünk. Tükrözik közösségünk értékrendjét, hitét. Eltanulásuknak óriási jelentősége van: gyorsan változó világunkban is

szeretnénk tartozni valakihez, szeretnénk, ha szeretnének, és hogy szerethessünk.

Időt és figyelmet ajándékozunk egymásnak, meghallgatjuk egymást. Idősebbek, fiatalok és gyerekek együtt ünnepelnek. Gyermekünk lehet, hogy elfelejtik, amit mondunk nekik (később majd esetleg eszükbe jut), de az biztos, hogy nem felejtik el, hogyan is érezték magukat velünk, milyen volt együtt ünnepelni, játszani, sírni és nevetni. Megvalósul az eltanulás és bízunk benne, hogy majd felélesztik a tüzet, amikor kialudni látszik.

Köszönjük a csodálatos élményeket! Köszönjük az áldozatos szorgalmát mindenkinek, aki a bál szervezésében és lebonyolításában részt vett!

Jövőre is nyitott szívet, tartalmas együttlétet és jó szórakozást kívánunk!

Kaldeneker Olivér és Judit

Az élet kultúrája, vagy a halál civilizációja?

Az idén, januárban a Böjte Csaba Alapítványa által működtetett székhelyi Gyermekek Jézus Otthonában a Magyar Kultúra Napja alkalmából jótékonysági bált rendeztek. **Eperjes Károly színművész volt a meghívott vendég.** Az alábbiakban az ott elhangzott előadása olvasható:

Nagyon szépen köszönöm a meghívást! Nem mindegy, hogy az élet kultúráját, vagy a halál civilizációját követjük. A mai nap a magyar kultúra napja egy ideje. Tudomásunk szerint ekkor fejezte be Kölcsey a Himnuszt. De tudjuk-e, hogy az előtte lévő Himnuszunk mi volt: a Boldogasszony, Anyánk.

Az államhatáron belüli Magyarországon hívtak egy városba, ahol kikérték maguknak, hogy engem hívott meg a közönség a magyar kultúra napján, és én ott istenes-verseket

mondtam. Sírva fogadott a művelődési ház igazgatója, hogy ezért ki fogják rúgni. Én mondtam neki, nyugodj meg, nem így fog történni! Azóta se rúgták ki! Ugyanis az első sorban ott ültek az elnehezült sorsú városvezetők, akik tényleg ki akarták rúgni. Én azt mondtam, hogy emberek, tudják, miért van ez? Miért istenes-verseket mondok? Mert ez a Himnusz születésének napja. És a Himnusz nem úgy kezdődik, hogy Marx, Engels, Lenin, pártus magyar herceg, áldd meg a magyart! Hanem úgy kezdődik, hogy „Isten, áldd meg a magyart!” Isten nélkül nincs kultúra, csak a halál civilizációja. Istennel együtt van kultúra.

Szerintem a világ, de Magyarország legszebb verse az Eucharistia, amit nagy trianoni fájdalomában írt Babits. Utolsó négy sora így hangzik:

*„hogyan szellem és ne hús tegyen
magyarrá, s nőjünk ég felé,
testvér-népek közt, mint a fák,
kiket mennyből táplál a Nap.”*

A nap itt nem panteizmus, nem napimádat, hanem ahogyan a nap sugarain keresztül táplálja energiájával a fizikát, az Úr Jézus Szentlelkével táplálja az embereket.

Mi vagyunk az egyetlen nép, kit saját maga vesz körül. Olyanok vagyunk, mint egy szelet kenyér, de a héjában nagyobb a vitamin. A héja elvált a belétől. Szoktam mondani határon túli színészeinknek, művészeinknek és másoknak is, hogy szeretettel fogadunk benneteket, ha átjöttök. De még nagyobb öröm, ha otthon maradtok, és ott tudtok maradni, mert ha elfogyunk a karéjban, a bele beleroppan. Lassan be lehetne zárni odahaza Magyarországon a teológiákat, ha nem volnának határon kívüli hívő családok...

*„... hogyan szellem és ne hús tegyen
magyarrá, s nőjünk ég felé,
testvér-népek közt, mint a fák,
kiket mennyből táplál a Nap.”...*

Kinek van itt egyenes vérvonala? Az enyémben van besenyő, avar, horvát, némi kis kelta, állítólag egy kis székelly csángó is van benne. Hogy szeret minket a Jóisten! Gondolják meg!

100 év alatt melyik nemzet mondhatja el, hogy kétszer volt nála (nálunk csak lesz 2020-ban!) Eucharisztikus Világkongresszus? Fölfogtuk-e ezt? Szent István népében, Mária népében határtalanul szeret minket az Isten.

Két látomása volt Szent Pio atyának Magyarországgal kapcsolatban. Egyszer töviskoronát látott Magyarország körül, 56 volt beleírva és vér csöpögött ki belőle. Ezt már mindenki érti. A második látomása az volt, hogy Magyarország körül rózsakoszorú volt, és mintegy csodálatos madár, fényesség szállt föl belőle. Megkérdezték tőle, mi ez? És azt mondta, hogy minden nemzet irigyelni fogja a magyart, mert innen fog felszállni az, ami megváltoztatja a világot. Ez elindult!

Fantasztikus dolog, amit Csaba testvér csinál! De mint, minden jó cselekedetet, Isten hívása indít el. Nálunk született a Szereteláng, a Szűzanyában fogant élet. Amelyik országokban a Szeretelángot a püspöki kar elfogadja, és az emberek erőst imádozzák, ott expressz megy föl a kereszténység. Lásd Fülöp-szigetek, Dél-Korea, Nigéria, Mexikó, India, Brazília, Szlovákia, Lengyelország! Mi, akik kaptuk, komolyan vesszük-e? De hogy a pápa az Irgalmasság Évében pont azt jelenti be, hogy a következő Eucharisztikus Világkongresszus Magyarországon lesz 2020-ban, mi más oka lehetne, minthogy a „Mama” kérte! Hogy a Fiának készíti a „Mama” a Szeplőtelen Szív diadalát. Az Eucharisztikus birodalom felé, az biztos.

Hogy 2017-ben, most ebben az évben letelik a fatimai 100 év, ahol a Szűzanya azt mondta, hogy 100 évre a „fickó” bitorolja a világot. És ez most május 13 és október 13 között letelik!

És hogy most 2017-ben november 7-én lesz a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 100. évfordulója. Itt olyan szellemi, lelki küzdelem folyik, hogy csak az Istennel tudunk megmaradni. És csak azzal lesz az élet kultúrája. Isten nélkül halál civilizációja lesz. És akkor megértjük József Attilának azt a gyönyörű gondolatát a számokról:

*„Tanultatok-e a számokat?
Bizony számok az emberek is,
Mintha sok 1-es volna az irkában.
Hanem ezek maguk számolódnak
És csudálkozik módfölött az irka,
Hogy mindegyik csak magára gondol,
Különb akar lenni a többinél
S oktanul külön hatványozódik,
Pedig csinálhatja a végtelenségig,
Az 1 ilyformán mindig 1 marad
És nem szoroz az 1 és nem is oszt.*

*Vegyetek erőt magatokon
És legelőször is
A legegyszerűbb dologhoz lássatok -
Adódjatok össze,
Hogy roppant módon felnövekedvén,
Az Istent is, aki végtelenség,
Valahogyan megközelítsétek.”*

Azt meri mondani József Attila, a görögkeleti keresztény József Attila, hogy Isten nélkül nincs közösség. Isten nélkül nincs szerelem, csak összefekvés. Isten nélkül nincs család, csak banda. Isten nélkül nincs nemzet, csak csürhe. Isten nélkül nincs egység, csak tömeg. Isten nélkül nincs örök élet, csak örök kárhozat.

Következő versem: Pilinszky János: Végkifejlet

*„Magam talán középre álllok
Talán este van. Talán alkonyat.
Egy bizonyos: későre jár.”*

Micsoda finom hasonlat! Azt mondja Pilinszky, nem én vagyok a világ közepe, hanem Te vagy, Uram. Szent Pál Efezusiaknak írt levelében olvassuk: „Akkor majd fel tudjátok fogni az összes szenttel együtt, mi a szélesség és a hosszúság, a magasság és a mélység, megismeritek Krisztusnak minden értelmet meghaladó szeretetét, és beteltek az Isten egész teljességével”.(Ef 3,18-19. Ezek az Isten koordinátái, és a matematikáé is. Az origó Ő. A metszéspontban ott van, ott pulzál az ő Szeplőtelen Szívéből fakadó Szentséges Szíve. Őhöz á igyekezzünk és Ő vár minket, és ő visz Oda minket. Azt mondja II. János Pál pápa, legbiztosabb út Márián keresztül vezet az Istenhez. Az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek megfelelt már egyszer.

Hát itt vagyunk a második adventben, a második húsvétban, a második pünkösdben. Igyekezzünk. Végkifejlet. Vajon a központhoz igyekszünk? ...„Magam talán középre álllok. Talán este van. talán alkonyat”... Borzasztóan sötét a világ, de még nem annyira, hogy jöjjön ítélő keze. Egy bizonyos, későre jár! Azaz minden egyes lélegzetvétellel közelebb kerülünk a második találkozáshoz. Hogy ez eszkatológiailag, történelmileg, személyesen mikor lesz, nem tudjuk, de igyekeznünk kell!

És hogy a világ mennyire furcsa, azt most látjuk. Így ír évtizedekkel ezelőtt Szabó Lőrinc, Hazám, keresztény Európa című versében:

*Útálom és arcába vágom:
Harminc év, vagy kétezer óta
undorító, örült világ ez,
ez a farizeus Európa!*

*Kenyér helyett (Szent Kenyér, Isten helyett)
Kenyér helyett az éhezőt
csitítja szóval, hittel, éggel
maszatos lelkiismeretét
szívnyalगतó versikéekkel;*

*Harminc év, vagy kétezer óta
hány eszme rothadt el szívében!
Hazám, keresztény Európa,
mi lesz, ha majd magára döbben,*

*mi lesz, ha újra földre száll
a Megcsúfolt és Megfeszített,
s mert jósága, szíve, imája
egyszer már mindent elveszített:
mi lesz, ha megjő pokoli*

*lángszórákkal, gépfegyverekkel,
vassisakos, pestishozó,
bosszúálló angyalsereggel?*

*Mi lesz, ha megjő Krisztus és
új országot teremt a földön,
ha elhullanak a banditák
s nem lesz több harc, se kard, se börtön,*

*ha mennyei tiszta szerelmét
tetté acélozza a Bárány
s újra megvált, óh, nem a jók,
de a gonoszok vére árán:*

*hazám, keresztény Európa,
túlélve időd szörnyű végét,
elbírod-e még te az Istent,
a Szeretetet és a Békét?*

Nagyon köszönöm, hogy így együtt vagyunk!

Kétféle létezés van: az Isten törvényű lét és az öntörvényű lét. Az öntörvényűség idegen szóval: egoizmus. Minden „izmus” az egoizmusból táplálkozik. Legyen az liberalizmus, nacionalizmus, fasizmus, globalizmus, protestantizmus, katolicizmus. Csak külső kereszténység! De mélységében olyan-e? Vissza kell találnunk a szentlászlói, szentistváni alapokhoz. Szent László, mikor a betörő népeket kiűzte, nem ölte meg őket, hanem azt mondta, aki akar, és elfogadja ezt a keresztény kultúrát, az letelepedhet. Kunság, Jászság, az letelepedhet. A többiek menjenek Isten hírével! És ha akarják más kultúrában élni az életüket, tegyék! Itt ez a kultúra van, mondta Szent László. Mintha megismétlődne ez a helyzet!

Azt szeretném mondani, nem mindegy, hogy lakodalomban vagyunk, vagy menyegzőn! A menyegző úgy kezdődik, hogy „Isten nevében...”, és koccintunk és jól érezzük magunkat. És nem itt van vége, hanem ez így megy tovább. A lakodalom meg nem itt kezdődik, csak ezt hazudják, mert ez a hagyomány! Igazából a lakodalom ott kezdődik, meg már előtte is elkezdődött: koccintás, ivás ... és hányás ... és itt van vége!

Hát menyegzős találkozót kívánok mindnyájuknak!

Kapucinus rend

Egyházközségi újságunkban a Karmelita-, Ferences-, Domonkos-, Bencések, Kamillánus-, Karthauzi-, Ciszterci-, Betegek irgalmas-, és Szeretet misszionáriusainak rendje után a Kapucinusok rendjéről gyűjtöttünk ismereteket, amelyet szeretnénk Önökkel megosztani.

A *Kapucinus rend* a ferences rend ágából kiindult reform eredményeként született. /Csak érdekességként a Kapucinus szó hallatára, az asszociációnk a sokak által kedvelt kapucsínó (cappuccino), a kapucinus szerzetesek tejeskávéészínú, kapucnis habitusáról kapta nevét./

A rend kezdeményezője Serafini Máté testvér nevéhez fűződik, aki társaival együtt vissza akart térni a teljes szegénység eredeti eszményéhez, még külsőben is utánozva Szent Ferencet. Az új rend jogi alapját VII. Kelemen 1528-ban kelt bullájával fektette le. E reformág tagjai szakállt és hegyes csuklyát, azaz caputiumot viseltek, innen származik a kapucinus elnevezés.

Nagyobb hangsúlyt kapott életükben a csöndes, imádságos visszavonultság - ugyanakkor, ha a körülmények úgy kívánták, működtek, mint betegápolók, táborigazgatók, népszónokok vagy hittérítők.

Mint a ferences első rend, többi közössége, a kapucinusok is életük legalapvetőbb meghatározása. *"A kisebb testvérek regulája és élete ez: kövessék a mi Urunk, Jézus Krisztus szent evangéliumát és éljenek engedelmességben, tulajdon nélkül és tisztaságban. Minden élethelyzetben az evangéliumot kövessük, mint legfőbb törvényt; buzgón olvassuk üdvösséget adó szavait, és mint a Boldogságos Szűz Mária " szívünkben forgassuk" azokat."*

A közösség a francia forradalomig igazi virágkort élt meg. Köszönhetjük mindez az egyszerű és hiteles életmódnak, a rendi képzésnek. A XVIII. század végétől a XX. század elejéig a kapucinusok Európa szerte sok szenvedésnek és tiltásnak voltak kitéve. Ebben az időszakban az elűzött szerzetesek az amerikai kontinensen hoztak létre újabb és újabb kolostorokat. Túlélve a megpróbáltatásokat a XX. század folyamán a közösség ismét létszámgyarapodásnak indult. Jelenleg a világ számos országában több mint 11 000 kapucinus testvér éli, követi Szent Ferenc lelkiségét.

Magyar földön először a kapucinusok a mai ismereteink szerint, a XVI. században jelentek meg. Brindisi Szent Lőrinc táborigazgató, kapucinus szerzetes, 1601-ben ott volt a csókakői csatában, amelyben legyőzték a törököket. Az itt élő Hochburg nemesi család hívta be ennek emlékére a kapucinusokat, és 1696-ban létrehozták a Móri Rendházat is. Brindisi Szent Lőrincnek köszönhetjük az Osztrák-Magyar Monarchia területén a kapucinus provinciák nagy részének alapítását. A legenda úgy tartja, hogy az első Ezerjő szőlővesszőt a tokaji rendháztól kapták a móri kapucinusok. A valóságban igazából hogyan is történt, biztosra nem tudjuk. Annyi bizonyos, hogy a valóságban is nagy szerepe volt a rendnek a borkultúra elterjedésében, ezt bizonyítja a móri rendház négy pincéje.

Assisi Szent Ferenc

Egy másik vezetői kapucinus testvér, Avianói Boldog Márk, a Szentszék követeként, mint diplomata, és mint kiváló stratégiai érzékkel rendelkező páter, igen nagy érdemeket szerzett 1686-ban Buda visszafoglalásakor. Magyarország akkori prímása, gr. Széchenyi György 1687-ben kelt oklevelében elismervén és megköszönvén a kapucinusok aktív részvételét a harcokban és az emberek buzdításában, megalapította a kapucinusok budai rendházát. A harmadik komoly kapucinus központ Nagyváradon volt, majd 1763-ban Máriabesnyőn szentelhetek templomot és rendházat. Ezen kívül még 7 kapucinus központ volt a történelmi Magyarországon.

II. József uralkodása, majd az 1848-49-es szabadságharc alatt a szerzetesi élet és a rendházak igen sok kárt szenvedtek. Ebben nagy szerepe volt a kapucinusok szegények melletti elköteleződésének is. Az első világháború után a hitélet nagy fejlődésnek indult az országban. Az önálló magyar kapucinus rendtartomány 1934-ben alakult meg Brindisi Szent Lőrinc védnöksége alatt. A 30-as és 40-es évek igen lendületesek voltak, új, bátor alapításokkal jellemezték, például Szentesen és Békéscsabán, azonban e korszaknak hamar véget vetett a háború. 1950-ben a kommunista rezsim államosította a rendházakat, szétkergette a rendeket, köztük 110 kapucinus testvért, szétdúlta a könyvtárakat, elhordatta a berendezéseket. Következtek az üldöztetés és a mártíromság évei. A kapucinus testvérek szétszórattak, boldog volt, aki a vasútnál, vagy másutt segédmunkásként valami munkát kapott. A templomok folyamatosan pusztultak le, a rendházakat tudatosan pusztították. A rendszerváltás után a rend 1991-ben vehette újra birtokába a maradványokat. A népmissziót és a szerzetesi életet az idős testvérek kezdték újra, akik teljes szívvel és lélekkel próbáltak helytállni a megváltozott helyzetben. Majd egy évtized múltán, felmérve a helyzetet, megvizsgálva a lehetőségeket, valamit figyelembe véve a hosszú ideje tartó kapcsolatokat a magyar kapucinus közösséget a velencei rendtartományba integrálták.

Kevesen tudják, hogy a rend magyarországi központja Budapesten található, ahol magyar és olasz nyelvű lelkipásztorokodás folyik, Mórton a lelkipásztori munka mellett hivatás-pasztorációval foglalkoznak a testvérek. Ezekben a házakban magyar és olasz rendtagok együtt alkotnak közösséget. Két ősi kapucinus helyen - Máriabesnyőn és Tatán - jelenleg egyházmegyei segítséggel folyik a pasztoráció. (Forrás: Ferences család, Kapucinus Kisebb Testvérek, www.moriplebania)

Mesemondás az óvodákban

A már gyakorlattá vált Wass Albert felolvasásokból mind ez ideig kimaradtak az óvodáskorúak. Ebben az évben elhatároztuk, hogy a Kerekegyházi Lokálpatrióták Egyesületének közreműködésével végig látogatjuk a kerekegyházi óvodákat és egy – egy Wass Albert mesével megajándékozunk ezt a korosztályt is. Szétosztottuk magunk között a meglátogatni kívánt óvodákat, majd engedélyt kértünk az óvó-néniktől és február hónapban meséket mondtunk.

A fenti tájékoztatáson túl elsősorban, arról szeretnék írni, hogy én, mint aki a mesét felolvastam, milyen élményben volt részem. A mesemondás beosztásakor – logikusan – nekem az Andrassy utcai keresztény óvoda jutott. Az influenzajárvány okozta megbetegedések megtizedelték a kicsiket, ezért úgy döntöttek az óvó-nénik, hogy összevonják a két csoportot. Ebéd előtt a foglalkozások keretében szőnyegre illetve padra ültették a gyerkőcöket és így várták a mesemondó bácsit. A Katona József könyvtárból kikölcsönzött mesekönyv címe: Wass Albert: „A legkisebb királyfi és a táltos paripa” volt. A könyv szemléletes, színes és nagy képeit Ivett óvó-néni külön is lefénymásoltatta és a mese elmondása közben a gyermekek kezébe adta. A hallgatóság megdöbbenő csendben ülte végig a megközelítően huszonöt percre tartó felolvasást. Időközönként udvarias kérdéseket is

feltettek, amit természetesen közösen megbeszéltünk. Csoda volt látni a sok csillogó kis tekintetet, ahogyan a fejecskéjükből megelevenedett a történet.

Ajándéknak szántuk a mesék felolvasását, de megélve ezekkel a kis emberpalántákkal a mesemondás különös varázsát, mi többet kaptunk tőlük. A mese felolvasása végén körbeálltak, mindenki közölni akart valamit, ami megérintette. Csodálatosan szép gyermekarcokat láttam a sok csillogó szemben olyan tisztaságot, amit egy másik mesekönyvben lehetne csak megírni.

id.Rozsnyói Zoltán

Szókereső

N	A	M	S	U	G	A	L	M	A	Z	Á	S	I	T	A	K
A	O	R	Z	A	M	R	O	F	I	R	E	B	M	E	K	T
O	K	É	E	Y	N	É	M	E	T	É	T	E	L	T	I	H
H	O	G	R	Y	S	Á	T	Í	S	O	T	N	O	P	N	V
H	S	Z	E	N	T	H	A	G	Y	O	M	Á	N	Y	Y	E
L	I	S	T	E	N	T	I	S	Z	T	E	L	E	T	I	E
K	Ö	T	E	L	E	Z	T	E	K	T	E	G	Y	E	L	N
E	K	A	T	Z	E	S	Á	L	L	A	V	T	I	H	A	S
S	M	B	C	T	E	O	L	Ó	G	I	A	E	R	E	T	É
Á	K	Z	S	M	O	L	A	Z	I	B	☺	T	I	I	K	T
D	S	S	E	T	A	E	G	Y	S	S	E	Z	Ó	M	O	E
A	Ü	O	L	V	É	M	T	E	K	I	V	E	L	Á	Z	D
G	D	M	E	Ü	K	S	O	Z	E	N	N	T	M	H	T	R
O	V	Á	K	Á	T	É	H	L	E	G	Y	A	I	A	A	I
F	R	B	E	E	S	A	I	N	Á	F	O	E	T	R	T	H
L	E	A	D	O	S	C	Z	É	D	-	B	I	B	B	Á	E
E	N	G	E	D	E	L	M	E	S	S	É	G	L	Á	S	G
I	D	A	T	A	N	Í	T	Ó	H	I	V	A	T	A	L	I

Keressd meg az elrejtett szavakat, majd olvasd össze a megmaradt betűket!

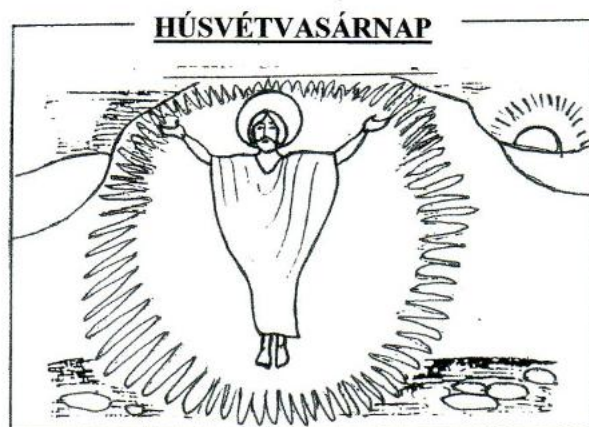
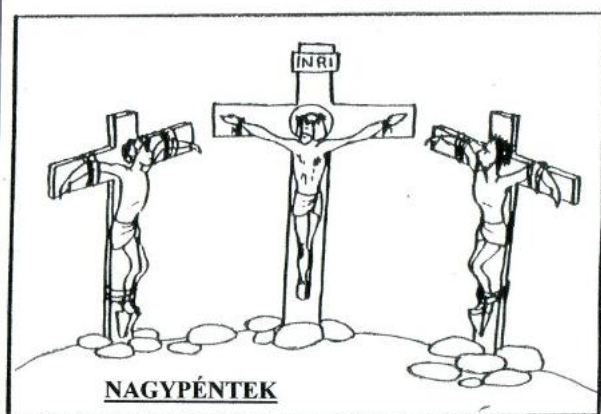
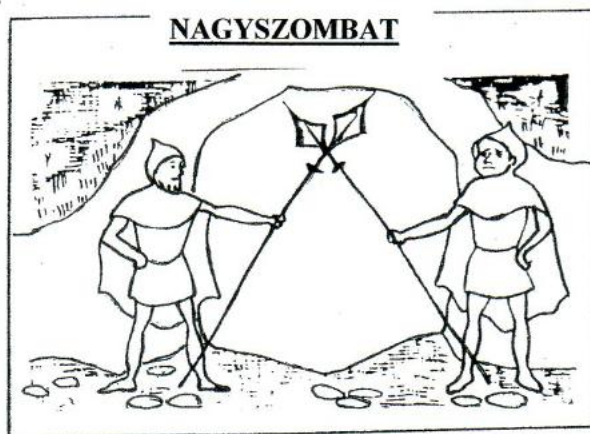
Ha ügyesen dolgoztál megtudod az egyik arany szabályt!

hit, álm, hitvallás, istentisztelet, kötelez, szeretetcselekedet, engedelmesség, bizalom, igehirdetés, tanítóhivatal, zsinat, teológia, kinyilatkoztatás, sugalmazás, Noé, hitletétemény, szenthagyomány, teofánia, csoda, elfogadás, pontosítás, üdvrend, emberi forma, Ámosz, Ábrahám, Mózes, vall

MEGFEJTÉS

SZÍNEZŐ

HIÁNPÓTLÁS

Az alábbi képes beszámoló a karácsonyi számból sajnálatos módon kimaradt. Most bepótoljuk. Köszönöm az édesanya megértését. W.A-né

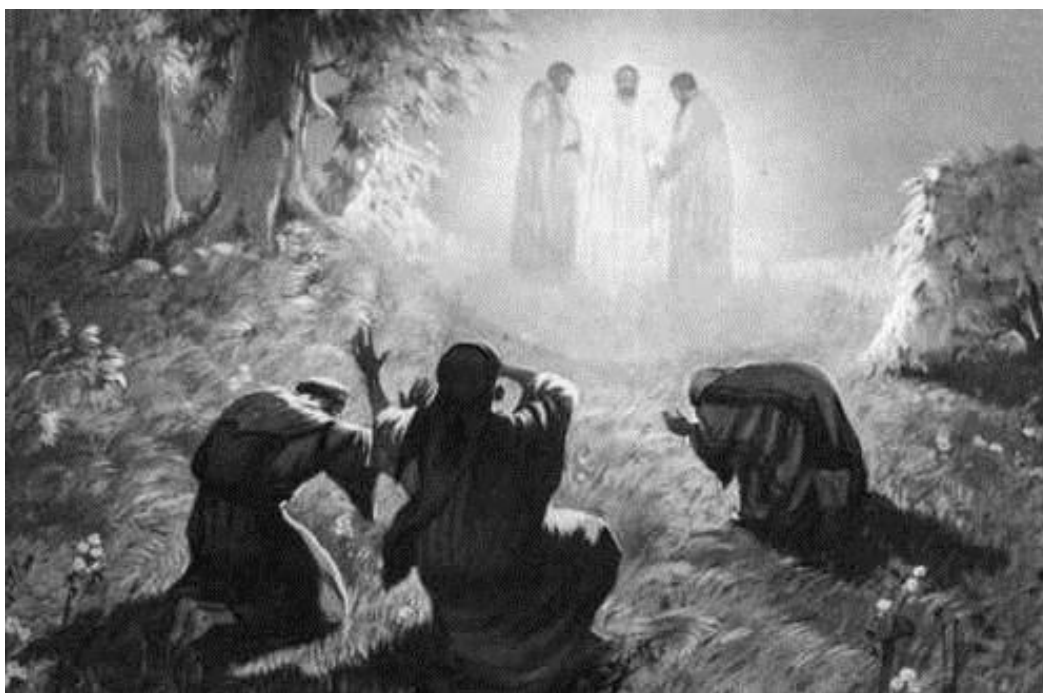
Adventi készülődés

Szombat délelőtt volt. Hivatalosak voltunk a Szent Imre Otthonba a testvéremmel. A hitoktató néni elmondta, hogy betlehemet fogunk készíteni. Nagy türelemmel mutatták lépésről-lépésre, mit hogyan csináljunk. Így készültek, készülhettek el a csodálatos betlehemek.

Köszönjük, hogy ott lehettünk.
Tóth Ákos 4/d Tóth Regina 2/b

Szentföldön – A Tábor hegyen jártunk

Az Evangéliumok többször is leírják, hogy Jézus felment a Hegyre imádkozni. Itt volt a színeváltozása és innen szállt fel a mennyekbe is. Most csatlakozunk a három tanítványhoz és kövessük Jézus ezen az úton!

Palesztinában járunk. Názáretet elhagyva, egy bőven termő síkság tárul elénk. Roskadásig megtelt gyümölcsfák és sárguló gabona táblák váltogatják egymást. Itt évente kétszer is vetnek és aratnak. A völgy déli oldalán egy sziklamélyedésben bővizű forrás fakadt. E termékeny helyen évszázadok óta élnek emberek. A síkságból kiemelkedik a Tábor hegy. Igaz, csak ötszáznyolcvannyolc méter magas, de a sík környezetben óriásinak látszik. A Hegy lábánál mimóza bokrok, olajfák, buja növényzet fedi a völgyet.

Jézus a Hegyre igyekszik Péterrel, Jakabbal, Jánossal és mivelünk. Jézus óriási tempót diktál. A tanítványok és mi alig tudunk vele lépést tartani. Péter kérleli az Urat, nem mehetnénk egy kicsit lassabban? De Jézus, mint aki nem hallja, csak megy és megy felfelé. „*Ha Istennel akarunk találkozni, akkor mindig szedni kell a lábunkat.*” A mi keresztény életünkben sem lehet soha lassítani, kitérni, pihenni, mert ha lemaradunk, jobb esetben átlagos vasárnapi keresztényekké válunk.

Felérve a Hegyre csodálatos látvány tárul szemünk elé. Egész Júdea a lábunk előtt hever. Jézus megáll egy sziklánál és imába mélyed. A tanítványokkal együtt pihenünk, és egyre jobban csodáljuk Őt. A Napnál is fényesebben sugárzik. Alakjából és ruhájából tündöklő fehér fény árad. Szemükhöz kapunk a vakítóan nagy fényességtől. Majd két látogató érkezik Mózes és Illés. Beszélgetni kezdenek velünk. A három tanítvánnyal először megrémülünk, majd elragadtatott csodálattal figyelünk. Végül Péter felajánlja a három sátor építését. Halk szellő érkezik és egy különleges lepel borít be bennünket, amely nem köd, nem felhő, nem is fényzőn. Vibrál a levegő, majd szózat hallatszik: „**Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik, Őt hallgassátok!**” Térdre kell borulnunk.

A látomás leírhatatlan, még levegőt sem merünk venni, behunyjuk szemünket és mire újra feltekintünk, ott áll előttünk Jézus a megszokott öltözékében és bátorít bennünket, ne féljete! Ezután elmagyarázza jövőd küldetését és sorsát. Mélyen megrendülve hallgatjuk, miután a hitünk új távlatot kap. Milliő gondolattal a fejünkben indulunk le a Hegyről!

Tulajdonképpen minden szentmisében felmehetünk a Tábor hegyére. Úrfelmutatásban a színeváltozás ismétlődik meg, Jézus étellel tölti meg az ostyát és a bort. Ha elég erős lenne hitünk, a tábor hegyi rágogásban látnánk az átváltoztatott ostyát.

Uram! Akármilyen gyarlók is vagyunk, Te minden szentmisében –történjék bárhol – felkínálsz és feláldozod magad érettünk. Minden alkalommal új reményt és bizonyosságot adsz, hogy velünk vagy. Engedd, hogy eljutva hozzád, mindig színről színre láthassunk, és szerethessünk Téged!

Rozsnyóiné Margó

Kerekegyházi keresztény családok bemutatkozása

2017. február

Újságunk legutóbbi számában írtuk, hogy szeretnénk olyan kerekegyházi, vallásos családokat bemutatni, akik komolyan és példamutatóan élik kereszténységüket. Arra gondoltunk, hogy hétköznapi életük példáján, hátha segítségére lehetünk azoknak, akik nehezen tudnak eligazodni ebben az igen csak bonyolult és sok esetben, keresztényietlen világunkban. Kéri a szerkesztőség, hogy felebaráti szeretettől indítva jelezzenek, illetve nevezzenek meg ilyen családokat, akiket sorban véve szeretnénk, ha bemutatkoznának! (A sorrendiség esetleges, nincs benne semmi kiemelés!) Annak tudatában indítottuk el ezt a rovatot, hogy a családok egy része el fog zárkózni a nyilvánosság elől. Sajnálattal, de adott esetben ezt is tudomásul fogjuk venni. Előre is köszönjük segítő együtt működésüket!

Elsőnek **Kaldenekker Olivér és családja** bemutatkozását szeretnénk olvasóinkkal megosztani. A szerkesztőség közös egyetértésével kerültek Ők elsőnek felkérésre.

1. Kedves Olivér és Judit szeretném, ha röviden bemutatkoznátok. Hogyan ismertétek meg egymást? Beszéljétek a családi háttértekről. Mikor házasodtatok össze? Mit jelentetek egymásnak? Tudatosan terveztétek a gyermekáldást, vagy elfogadtátok Isten ajándékának?

Olivér: 1978. szeptember 26-án születtem. Az általános iskolát Kerekegyházán végeztem, majd a kecskeméti Piarista Gimnáziumban érettségiztem. Innen a mezőtúri Tessedik Sámuel Főiskolára vezetett az utam, ahol agrármérnöki oklevelet szereztem. Majd átjelentkeztem a gödöllői Szent István Egyetemre s újabb három év elteltével, egyetemi diplomát kaptam. 2003 óta mezőgazdasági vállalkozóként dolgozom családi gazdaságunkban.

Judittal egy osztályba jártunk nyolc éven keresztül, s gyermekeimnek viccesen azt szoktam mondani, hogy már ott felfigyeltem anyára. Az igazság azonban az, hogy egy 7 évig tartó kapcsolat után, tele fájó csalódással, döntöttem úgy hogy tovább kell lépnem. Ekkor jutott eszembe Judit, hiszen reggelente a Kecskemétre tartó buszon sokszor találkoztunk, majd az öt éves osztálytalálkozón jól beszélgettünk, s mély nyomott hagyott bennem testi és lelki szépsége, egyszerű, tiszta, jókedvű természete. Vettem a bátorságot és elmenetem hozzájuk. Akkor persze ő pont nem volt otthon, de legalább jól beszélgettem szüleivel, egy pohár bor mellett. Folytassam? Ott ragadtam. Második próbálkozásomkor már több szerencsével jártam. Végre találkoztunk. Kezdetben csak semleges témákról, mint iskola, rokonok, barátok stb. beszélgettünk. Ám eközben felfigyeltem arra, hogy azonos képpen viszonyulunk az élet kérdéseire: Isten, család, munka. Egy nap kivitt engem egy tölgyesbe, amelyről a szakdolgozatát írta, s felmáztunk az egyik öreg fára, s a hatalmas ágán, mint Pom - Pom a mesében fel - le ringatóztunk. Messzire ellátunk, gyönyörködtünk a tájban és a lemenő napban, s közben jókat beszélgettünk. Akkor megéreztem, hogy ő az, akire mindig is vágytam. Beleszerettem. Hihetetlen, de ő is megszeretett engem.

Judit: 1979. január 27-én születtem, Kerekegyházán egy osztályba jártunk Olivérrel, akkor egy picit sem foglalkoztunk egymással. A Katona József Gimnázium után Szegedre mentem az egyetemre tanulni, hiszen mindig is tanár szerettem volna lenni. 2002-ben diplomáztam, ebben az évben ismertük meg egymást, egyikünk sem volt már kiskamasz, legalább fél lábbal a földön jártunk.

Nem volt szerelem első látásra (abban egyébként sem hittem soha). Régóta ismertük egymást (felületesen), jó volt Olivérrel beszélgetni, meghallgattam, s felhívtam a figyelmét arra, hogy a csalódása ellenére az élet szép és mindennek lehet örülni (még annak is, ha egy nagy esés után az ember szeme-szája tele van homokkal). Beszélgetéseink száma és mélysége egyre gyarapodott, egymásba szerettünk. Másfél év után eljegyeztük egymást, majd 2004-ben összeházasodtunk. Kecskemétre költöztünk, ott tanítottam biológiát, földrajzot egy középiskolában a gyerekek érkezéséig. Mindkettőnk nagycsaládot szeretett volna, bár bevallom, én csak négy gyermekig tudtam előre gondolkodni, Olivér hatig, de ezt csak később vallotta be nekem. A Jóisten bőkezű velünk, mire vágyakoztunk volna, már érkezett is az áldás. Visszagondolva az elmúlt évekre, ma már sokkal jobban, mélyebb szerelemmel szeretjük egymást.

Olivér: A gyermek mindig Isten ajándéka, azonban figyeltünk arra, hogy Judit, mivel tanárnóként dolgozott, le tudja érettségiztetni az osztályát. Így nagy pocakkal ugyan, de végig csinálta, s rá egy hónapra megszületett Luca lányunk. A tudatosság, a gyermekfogadásra való felkészülés, mindegyiknél jelen volt. Éreztük, hogy most jó lenne még egy, és akkor a Jó Isten mindig megadta őt. Külön áldásként éltük meg azt, hogy egy kislány után mindig egy kisfiú következett. Így lett az arány három- három.

Judit: Luca lányunk már 5. osztályos, Lőrinc 4-es, Rozina 3.-ba jár, kis Olivér (akit mindenki ismer) 1. osztályos, Juditka nagycsoportos, Zoltán pedig kiscsoportba jár. Sok-sok kedves óvónéninek és tanító néninek tartozunk tehát köszönettel.

2. Beszéljetelek arról, mit jelent nektek a keresztyénység, a vallásotok gyakorlása?

Olivér: Bár katolikus nevelésben részesültem, mégis a főiskolai és egyetemi évek alatt elmaradoztam a vasárnapi misékről és nem fordítottam gondot a vallási életem fejlődésére. Azt is mondhatnám, hogy a világi dolgok kerültek előtérbe, a lelki, Isteni dolgok pedig háttérbe. Udvarlásom ideje alatt, kezdtem újra a hitéletet, hiszen egy jó alkalom volt arra, hogy Judittal együtt legyek, és lélekben is töltekezhettem. Igazi áttörést Imre atyával való barátságom hozta. Ő volt az aki „vasárnapi keresztyénységemből” kimozdított, ráébredtem, hogy mekkora elmaradásban vagyok, hogy mennyi mindent nem értek még a szentírásból, hogy mennyire fontosak emberi kapcsolataink, egy közösséghez való tartozás. Megértettem, hogyha igazán jó, „csillogó” házasságot akarok, azért folyton meg kell dolgozni, sosem szabad kényelmesen hátra dőlni. Megértettem, hogy lehet virágot venni, csak úgy, szeretetből, s nem kell hozzá semmilyen alkalom.

Judit: Hagyományosan vallásos családban nőttem fel testvéreimmel, életünket, mindennapjainkat és az ünnepeket is Isten közelében töltöttük. Egyetem alatt bibliakörbe is jártam, nem térített el semmi és senki erről az útról, úgy éreztem, a Jóisten a tenyerén hordoz. Miután megismerkedtünk Olivérrel, rá kellett jönnöm, hogy sokféle út létezik és nem olyan egyértelmű és természetes az én utam Olivér számára. Izgatottan hagytam vasárnaponként egy helyet magam mellett a templompadban, hátha Olivér megérkezik, legtöbbször nem is hiába. Lassacskán megérezte, milyen energiát, örömet és boldogságot ad egy közös vasárnapi szentmise, egy nyugodt ebéd sok-sok beszélgetéssel, vagy egy együtt töltött ünnepi délután most már a gyerekekkel. (Na, jó a karácsonyfa díszítés örömét, jelentőségét még mindig nem érzem.)

Igen, Imre atyának nagyon sokat köszönhetünk. Felhívta a figyelmünket, hogy aki áll, az vigyázzék, hogy el ne essék. *Minél többet rakunk bele házasságunkba, annál boldogabbak leszünk.* Házasságunk nem egy szolgálat, hanem egy vállalkozás jelentős és állandó beruházással.

3. Mutassátok be, hogyan telik egy átlagos napotok a gyermekeitekkel!

Olivér: Az évek során kialakult egy napi rutin, melyben felosztottuk egymás között a teendőket. A reggeli készülődést, öltöztetést, mosdatást közösen végezzük. Általában én viszem óvodába és iskolába a gyerekeket, és én hozom haza őket. Ha kell délután egy-egy órára vigyázni is tudok rájuk. A munka neheze viszont Juditra marad.

Judit: Most már a legkisebb fiunk is elkezdte az óvodát, így délelőttönként nagyon jól és idegileg nyugodtan haladok a házimunkákkal (főállású anyuka lettem, s ez így is marad, míg szükséges). Igyekszem úgy tervezni, hogy délutánra már ne maradjon, csak ami nagyon halaszthatatlan. Ebéd után jönnek haza a gyerekek, délután már minden perc be van osztva. A kicsik alszanak, a nagyoknak pedig kezdődik a „családi napközi”. Luca már önállóan tanul, a többiek a konyhában, én meg teniszlabda módjára pattogok közöttük (az aktuálisan legkisebb iskolásé az elsőbbség). Tanulás után kimegyünk a szabadba, vagy rossz idő esetén a pincében játszunk. Egyre több azonban a különóra, így a szaladgálás is. Este fürdés, vacsora, ima. Miután mindenki az ágyában, nekünk is marad fél-egy óránk egymásra. Utána kezdődhet az éjszakai műszak (azt hiszem, ez másutt is az anyukákra hárul, amúgy is rossz alvók vagyunk, minden kis rezdülésre felébredünk), főleg ha betegek.

4. Hogyan sikerül bevezetni gyermekeiteket a Jézussal (Istennel) való találkozásra?

Olivér: Alapvető, hogy minden vasárnap és kötelező ünnepen ott vagyunk. Lehet, hogy néha hangosak vagyunk (amiért most elnézést is kérek mindenkitől), de csak így alakulhat ki gyermekeinkben egy rendszer, egy természetes igény Isten megismerésére. Mindegyikük jár hittanra, ahol szintén hitünk alap igazságaival ismerkednek. Legfontosabbnak pedig a közös imát tartom. Esténként együtt leülünk, s kezdjük egy kötött résszel (Ó édes Istenem, Őrangyalkám szívből kérlek, Üdvözlégy, Mi Atyánk). Elvileg mindannyian együtt mondjuk, a gyakorlatban azonban a kisebbek még játszanak, a nagyobbak meg van, hogy elalszanak. A kötött rész után pedig mindenki szabadon kérhet bocsánatot, mondhat köszönetet, vagy kérhet valamit. (Nagyobbik fiam egy forró nyári estén elgondolkodott, s végül is kért egy fagyit.)

Judit: Eddig bárhol voltunk szentmisén, mindenütt örültek nekünk az alapzajunk ellenére is. Ősszel már a hat gyerek kabátjának susogása is jelentős zajjal jár és akkor még meg se szólaltak szegények. Az „eltanulásnak” azonban óriási szerepe van, ez jó alap lehet a későbbiekben. Soha nem jutott eszünkbe, hogy otthon hagyjuk őket és így külön menjünk szentmisére, hiszen olyan kevés a minőségi idő, amit együtt tölthet a család.

Gyermekeink, ha el is felejtik mit mondtunk nekik (talán később eszükbe jut), azt azonban nem felejtik el soha, hogyan is érezték magukat velünk, milyen volt együtt sírni-nevetni. Később erre építhetik fel saját hitéletüket.

5. Mit jelent nektek az Egyház, a kerekegyházi egyházközséghez való tartozás?

Olivér: Házasságkötésünk után Kecskemétre kerültünk, így ott több helyen is látogattunk szentmisét, de ott nem alakult ki, egy olyan közösség sem, amelyhez ragaszkodtunk volna. Viszont jobban el tudtunk „bújni” hangoskodó gyermekeinkkel. Miután visszaköltöztünk Kerekegyházára, még egy jó ideig Kecskemétre jártunk, kicsit hontalanul bolyongtunk. Majd ráébredtünk, hogy idetartozunk, hogy itt érezzük igazán otthon magunkat. Ebben a közösségben leltünk barátokra, bekapcsolódtunk a legfiatalabb házas csoportba és tevékenyen részt tudok venni a plébánia körüli ügyekben is.

Judit: Amíg a gyerekek kisebbek voltak, minden időmet és gondolataimat a család ellátása kötötte le, a közösség háttérbe szorult. Most, hogy szépen növekednek, kicsit több időnk jut és fontosabb is lett számunkra a közösségbe tartozás. Ismernek és elfogadnak bennünket, egyre több feladat talál ránk. Köszönjük a felkérést és a bizalmat, hogy idén mi lehettünk az egyházközségi bál műsorvezetői!

6. Kérlek benneteket, beszéljete a „nagyobb” családokról (szülők, nagyszülők, testvérek), a velük való kapcsolatokról!

Olivér: Nagyszüleim közül, már csak anyai nagyanyám él, ő 95 éves. Olykor meglátogatjuk, de sajnos már nagyon nehezen tudok vele kapcsolatot teremteni. Szüleimmel harmonikus, jó kapcsolatban vagyunk. Édesanyám sokszor meglátogat minket és besegít, ha közös programunk van, vagy Juditnak kell elmennie valahová. Hálásak vagyunk érte. Édesapámmal nap, mint nap együtt dolgozunk, gazdálkodunk, szinte szavak nélkül is értjük egymást. (Kivéve mikor nem.) Biztos pont az életemben, kinek tanácsát és segítségét bármikor, bátran kérhetem, az élet minden területét ideértve. Egy öcsém van, ő is Kerekegyházán él és műszaki pályán helyezkedett el. Sokat segítünk egymásnak, legyen szó építkezésről, vagy tűzifa hordásról. Amikor csak ideje engedi, kijön a telepre, és szívesen vállal fizikai munkát is.

Judit: Szüleim (ők teljesen egyek számomra) Kecskeméten élnek, tőlük tanultam el mindent, vallási életem alapjait is, és mindig kellő önállóságra szoktattak bennünket. Tudják, ha szükség van rájuk, szólunk, nem zavarják meg családukat mindennapjait. A gyerekek ellátása kettőnk feladata, a nagyszülők pedig megmaradhatnak „igazi” mamának, papának (az unokával játszani, amit csak velük lehet és jó; időt ajándékozni, amiből apának, anyának soha sincs elég), nem feladatuk, hogy süssenek-főzzenek ránk, vagy a gyerekeket hurcicolják ide-oda. Mindig igyekszünk úgy szervezni a munkánk kívüli időnket, hogy együtt legyünk, nem igen megyünk sehová, ahová a gyerekek nem jöhetnének. Természetesen van, amikor minden összejön és ilyenkor nagyon nagy segítség, hogy van Bori mama a közelben.

Bátyáim is Kecskeméten élnek, Tibi dísznövénykertész, Pisti tanár, mindketten családosok, így sajnos elég kevés időnk marad egymásra. Legtöbbször szüleinknél vagy helyszűkében (hála a Jóistennek, minimum 20-an) inkább nálunk jövünk össze.

7. Végül szeretném megkérdezni, mennyi időtök van, illetve marad a hitetek, vallási éleetek elmélyítésére?

Olivér: Fontosnak tartom, hogy hitünkben ne rekedjünk meg egy alap szinten, hanem ha kicsiket is, de minden nap fejlődjünk. Minden este 9 után, az aznapi szentírási részt felolvasom az Adoremusból, és feleségemmel egy kicsit átéljük, valamint elolvassuk a másnapi útravalót, hiszen reggel arra úgy sem lesz időnk. Ha erőmből engedi, akkor az éppen aktuális szent életét, vagy más vallási témájú könyvből is olvasunk.

A közös, gyermekek nélküli beszélgetés sosem maradhat el, mert így tudjuk házasságunkat az elszürküléstől, elhidegüléstől megóvni. Legyen szó bármilyen csekélységről is, mindig figyelünk egymásra, mindig fordítunk időt a másikra.

Judit: Sokgyermekes anyukaként régebben azt mondtam, hogy mindenről az adott időben le kell tudni mondani, és soha semmilyen helyzetben nem szabad feladni. Most már inkább azt mondom (csak hogy egy fiataalt se riasszak el a nagycsaládtól), hogy mindennek megvan a maga ideje. Nagyon mélyek és tanulságosak Bőjte Csaba könyvei, alig várom, hogy legyen időm olvasni. A legfontosabb az, hogy mindent meg tudjunk beszélni a Jóistennel és egymással. Lelki életünknek nincsen állandó szintje, ha nem igyekszünk felfelé, akkor lefelé fogunk csúszni. Ahogy nőnek a gyerekek, egyre több az időnk; ahogy nő éveink száma, egyre nagyobb az igényünk vallási életünk elmélyítésére.

Kedves Judit és Olivér! Az újságunk szerkesztősége nevében szeretném megköszönni, hogy elsőként vállaltátok a családok keresztény szellemiségű bemutatkozását! Kérjük a Gondviselő Isten áldását, kedves családok minden tagjára! Adjon sok-sok kegyelmet, erőt, örömet és egészséget, hogy mindig megtapasztalhattok az Isten végtelen szeretetét!

id.Rozsnyói Zoltán

Balázs-áldás volt február. 3-án

A kommunizmus áldozatainak emléknapjára.

/2017 február 24./

Kerekegyháza is mint a többi település ugyan úgy megszenvedte a kommunizmus rémtetteit, ami hol nyílt erőszakban, hol alattomos megfigyelésekben és zsarolásban öltött testet. Hajlamosak vagyunk színes mázba csomagolni a múltunkat és a keresztényi megbocsátás címen megfeleledkezni az áldozatokról, a sötétségről. **Álljon itt Alekszandr I. Szolzsenyicin véleménye erre az emléknapra:** „A kommunistánál kártékonyabb és veszélyesebb embertípust még nem produkált a történelem. Cinizmusuk, szemtelenségük, hataloméhségük, gátlástalanságuk, rombolási hajlamuk, kultúra- és szellemellenességük elképzelhetetlen minden más, normális, azaz nem kommunista ember számára: A kommunista nem ismeri a szégyent, az emberi méltóságot, és fogalma sincs arról, amit a keresztény etika így nevez: lelkiismeret. A kommunista eltorzult lélek! Egészséges szellemű európai ember nem lehet kommunista! Nincs olyan vastag bőrt igénylő hazugság, amit egy kommunista szemrebbenés nélkül ki ne mondana, ha azt a mozgalom érdeke vagy az elvtársak személyes boldogulása így kívánja.”

Humoros bölcsességek

Tizenkét egysoros:

Sokan akarnak Istennek szolgálni, de csak, mint tanácsadók.
Könnyebb tíz szentbeszédet elmondani, mint egyet megvalósítani.
Isten semmit sem teremtett értelmes cél nélkül, de azért a szűnyog határeset...
Furcsák az emberek: a buszban elől akarnak ülni, a moziban középen, a templomban hátul.
Ne szidd az egyházat: ha tökéletes volna, nem lehetnél tagja.
Isten senkit sem ítél meg a halála előtt. Te miért tennéd?
Ha a hívek jobb papot szeretnének, csak imádkozniuk kell a papjukért.
A béke sokszor egy mosollyal kezdődik.
Isten tanúnak hívott meg, nem ügyvédnek vagy bírónak.
Ne tegyél kérdőjelet oda, ahová Isten pontot tett!
Isten nem a tökéleteseket hívja meg, hanem a meghívottakat tökéletesíti.
Isten nem zavartalan utazást, hanem biztos célba érést ígér.

Keresztúti Ájzatosság

Ezt a rövid keresztutat bármikor elmondhatjuk a Nagyböjt idején, közösen vagy akár egyedül otthon is, ha nincs alkalmunk csoportosan elvégezni. Az egyházi év bármely szakaszában megemlékezhetünk az Úr Jézus Krisztus szenvedéseiről, egy-egy pénteki elmélkedés jó alkalmat adhat erre.

Szívünk, lelkünk most kitárjuk,
Utad, Jézus veled járjuk.
Kérünk, mélyen belevéssed
Szíveinkbe szenvedésed.

Az oltár előtt:

Isteni Üdvözítőnk, mi bűnösök vétkezünk, és te szenvedtél ártatlanul a keresztúton és a kereszten. Ide juttattak vétkeink. Töredelmes szívvel szánjuk és bánjuk életünk minden bűnét, amelyekkel téged, legnagyobb jótevőnket hálátlanul megbántottunk.

Hogy szeretetünket megmutassuk, és vétkeinkért megkérleljünk, követünk keresztutadon. Add meg lelkünk üdvösségére, a bűnösök megtérésére és a tisztítóhelyen szenvedő lelkek segítségére Anyaszentegyháznak a keresztút járására engedélyezett búcsúit.

Ámen.

Áll a gyilkos, nagy ítélet,
Rajtunk immár igaz véred.
Valahányszor szavam vétett
Pilátusod lettem néked.

Első állomás: Pilátus halálra ítéli Jézust

Imádunk Krisztus és áldunk, mert szent keresztet által megváltottad a világot.

„Akkor kezükbe adá Őt Pilátus, hogy megfeszítsék” Pilátus háromszor jelenti ki Jézus ártatlanságát, és mégis halálra adja az Istenembert Az isteni Bárány, némán fogadja a halálos ítéletet és készséges szívvel megy értünk és helyettünk a halálba. Uram, ha most megítélnél, ártatlannak találnál minket? De ha hiba nélkül lennénk is, add, hogy mindig türelmesen viseljük az igazságtalan megítéléseket. Add meg azt is, hogy szavainkra mindig vigyázzunk.

Miatyánk..... Üdvözlégy..... Könyörülj.....

Itt van már a kereszt fája,
Hurcolnod kell Golgotára.
Uram, én meg puhán, restül
Vonakodom a keresztül.

Második állomás: Jézus vállára veszi a keresztet.

Imádunk Krisztus.....

Krisztus Urunk, keresztjét hordozván kiment a Golgotára. Meztláb, töviskoszorúval, vállán a súlyos kereszttel megkezdte keresztútját, és behinti azt könnyeivel, szent vérével.

Add Uram, hogy készséges szeretettel és türelemmel hordozzuk mindennapi keresztünket.

Miatyánk..... Üdvözlégy..... Könyörülj.....

Botlik, roskad szegény tested,

Nem bírja a nagy keresztet.

Földre sújtód, jaj! én voltam

Ki oly sokszor elbotoltam.

Harmadik állomás: Jézus elesik a kereszttel.

Imádunk Krisztus.....

Betegségeinket ő hordozta, s fájdalmainkat ő viselte. Kimerült, agyongyötört Üdvözítőnk nem bírja el bűneink rettenetes súlyát. A földre roskad, de újra fölkel és tovább járja értünk a keresztutat. Mélységes bánattal siratjuk a magunk elestét, elkövetett bűneinket. Bocsásd meg azokat Uram! Ezentúl kitartunk melletted, ha kell a halál árán is.

Miatyánk..... Üdvözlégy..... Könyörülj.....

Ó jaj, látod jönni szemben,

Édesanyád, gyötrelemben.

Ó csak én is véle járnék

Krisztus után, mint az árnyék.

Negyedik állomás: Jézus szent Anyjával találkozik.

Imádunk Krisztus.....

„Ó mily nagy volt ama drága Szűzanya szomorúsága Egyszülött szent Magzatán” (Stabat Mater). Minő szívszaggató fájdalom az Anyának így látni szent Fiát! És minő keserű gyötrelem a Fiúnak Édesanyja szenvedése. Uram, tedd fogékonnyá szívünket a mások szenvedése iránt.

Miatyánk..... Üdvözlégy..... Könyörülj.....

Vinni terhed, segítségül,

Itt van Simon Cirenébül.

Bárcsak én is, bűnös lélek,

Keresztemmel követnélek.

Ötödik állomás: Cirenei Simon segít Jézusnak a kereszt hordozásában.

Imádunk Krisztus.....

„Mefogának bizonyos Simont, Cirenéből valót, és rátevék a keresztet, hogy vigye Jézus után.” Cirenei Simon eleinte csak kényszerűségből viszi a keresztet, de amint az elgyötört Úr Jézusra tekint, elfogja a részvét. Azontúl szíves akarattal és szeretettel hordozza Krisztus keresztjét. Mily nagy kitüntetés számunkra, Üdvözítőnk, hogy mindennapi kis keresztjeinket veled együtt hordhatjuk. Örömet osztozunk keresztedben és meggyaláztatásodban.

Miatyánk..... Üdvözlégy..... Könyörülj.....

Jámbor asszony siet hozzád,

Kendőjével törli orcád.

Vajon hát én, kőszívemmel

Mennyi könnyet töröltem fel?

Hatodik állomás: Veronika kendőt nyújt Jézusnak.

Imádunk Krisztus.....

„Követé őt a nép és az asszonyok nagy sokasága.” A durva katonák és a csőcselék dühével bátran dacolva, Veronika isteni Mestere elé lép, kendőt nyújt neki, hogy letörölhesse arcát és enyhítse gyötrelmeit. Ezt a résztvevő jóakaratot és hűséget kívánja tőlünk is az igaz szeretet. Nem is törődünk többé mások hitetlenségével, gúnyolódásaival vagy fenyegetéseivel, hanem hűek maradunk Uram hozzád és Egyházadhoz.

Miatyánk..... Üdvözlégy..... Könyörülj.....

Földre roskadsz másodízben,

Érttem tűrő kegyes Isten.

Hát én hányszor tántorultam!

Bűneimbe visszahulltam!

Hetedik állomás: Jézus másodszor esik el a kereszttel.

Imádunk Krisztus.....

„A mi gonoszágainkért sebesített meg, a mi bűneinkért töretett össze.” Mert bűneikbe folyton visszaesünk, másodszor is leroskadsz Uram a kereszt terhe alatt. Add, hogy állhatatlanságunk szégyenét jóvátegyük, hűségesek legyünk hozzád és jó feltételeinket a sírig megtartsuk.

Miatyánk..... Üdvözlégy..... Könyörülj.....

Sírva jöttök ki elébe,
Jeruzsálem asszonynépe.
Jaj rám is szól, ami rátok:
„Magatokat sirassátok.”

Nyolcadik állomás: Jézus vigasztalja a siránkozó asszonyokat.

Imádunk Krisztus.....

„Hozzák fordulván Jézus mondá: Jeruzsálem leányai! Ne miattam sírjatok, hanem sírjatok magatok és gyermekeitek felett.” Mily nagy okunk van nekünk is, hogy magunkon és lelkünk elhanyagolt állapotán sírjunk. Sokszor milyen könnyen elaltattuk lelkiismeretünk szavát. Add

Uram, hogy komoly szavad mindig alapos önvizsgálatra indítson minket.

Miatyánk..... Üdvözlégy..... Könyörülj.....

A keresztnek szörnyű terhe
Harmadszor is földre ver le.
Ested adjon szent kegyelmet,
Hogy a bűntől talpra keljek.

Kilencedik állomás: Jézus harmadszor esik el a kereszt súlya alatt.

Imádunk Krisztus.....

„Eróm, mint a cserép, kiszáradt, nyelvem ínyemhez tapadt, lesújtottál a halál porába.” Az Úr Jézus pihegve, lélekszakadva harmadszor is leroskad, mert mi oly szálnalmas állhatatlansággal, bukdácsolva járunk a megismert igazságok útján, és oly szégyenletesen ragaszkodunk vétkes szokásainkhoz. Mily hősiesség és mily kitartó szeretet van az Úrban!

Végső erőfeszítéssel tart a Golgotára! A véres kereszt legyen intőjelünk: Inkább meghalunk, de bűnt soha többé el nem követünk.

Miatyánk..... Üdvözlégy..... Könyörülj.....

Megcsúfoltak ruha nélkül,
Borzad szájad vad epétől.
Tisztes mérték, szent szemérem,
Mindig, mindig maradj vélem.

Tizedik állomás: Jézust megfosztják ruháitól.

Imádunk Krisztus.....

„Szétosztották egymás között ruhámat, és köntösömre sorsot vetettek.” „Enni nekem epét adtak, szomjúságomban ecettel itattak.” A háromszor szent és végtelenül szemérmes Jézust hiúságunk és könnyelműségünk vetkőzteti le. Epével-ecettel az evésben és az ivásban való ingyencségünk és mértéktelenségünk itatja üdvözítőnket. Uram, nem prédáljuk el többé égi ruhánkat, a megszentelő kegyelmet. Mézítelenséged kínjaira kérünk, öltöztess fel lelkünket erényeid szépségébe.

Édes Jézus drága testét

Véres fára fölszegezték.

Mi egyetlen boldogságunk,
Szent keresztfa, sírva áldunk.

Tizenegyedik állomás: Jézust a keresztre szegezik.

Imádunk Krisztus.....

„Fennen ragyog királyi jel, keresztnek titka ünnepel, melyen az élet halni szállt, s megtörte holta a halált.” Ég és föld között felmagasztalva függ a Megfeszített. Karját ölelésre tárja. Ajkát a megbocsátás szavára nyitja: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják,mit cselekszenek.” Lándzsával átdöfött szíve sebét menedékkül adja, hogy a kísértésekben, veszedelmekben mindig oda siessünk. Uram keresztre feszítésed a mi művünk volt. A jövőben, könnyeidben és véredben megtisztult lelkünk szívesen vállalja a szenvedést veled és érted.

Miatyánk..... Üdvözlégy..... Könyörülj.....

Megváltásunk már betelve;
Jézus lelkét kilehelte.
Újra élek kegyelméből!
Ki szakaszt el szerelmétől?!

Tizenkettedik állomás: Jézus meghal a kereszten.

Imádunk Krisztus.....

„Jézus mondá: Beteljesedett! És lehajtván fejét, kiadá lelkét.” Beteljesedett a nagy kereszttáldozat, megváltottál, Isten gyermekei és az örök boldogság örökösei vagyunk. Halálod, Uram azt hirdeti, hogy nagy volt a lelkünk ára. Add, hogy mindig, mint pótolhatatlan kincsünket gondozzuk.

Miatyánk..... Üdvözlégy..... Könyörülj.....

Keresztfádról már levesznek,
Szent Szűz szívén pihen tested.
Bár pihennél mindig nálam,
Tiszta szívem templomában.

Tizenharmadik állomás: Jézus testét leveszik a keresztről és fájdalmas Anyja ölébe fektetik.

Imádunk Krisztus.....

„Szűzanyám esengve kérlek, hathatósan védj szívembe, Szent Fiadnak sebeit.” Jézus szent testét leveszik a keresztről és a fájdalmas Anya fogadja ölébe. A szent Szűz tartja, imádja szent Fiát; nézi, csókolja sebeit. Az ő szíve az égő mécs a kereszt tövében. Fájdalmas égi Anyánkról sohasem felejtkezünk el; az ő karjaiban kívánunk majdan meghalni.

Miatyánk..... Üdvözlégy..... Könyörülj.....

Már a szent Test sírba téve,
Újon metszett szirt tövébe.
Onnan kél fel harmadnapra,
Halált, pokolt letiporja.

Tizenegyedik állomás: Jézus holttestét sírba teszik.

Imádunk Krisztus.....

„Volt pedig azon a helyen, ahol őt felfeszítették, egy kert és a kertben új sírbolt, melyben még senki sem feküdt. Azért oda tették Jézust.” A sziklafalba vájt új sírba fektetik az Urat, tündöklő golyocsba takarják. Mint tiszta sír az Úr testét, úgy fogadjuk tiszta szívünkbe az Urat, amikor a szentáldozásban hozzánk tér. Úgy is akarunk mindig élni, hogy tetteinkből lássák: Jézus lakik szívünkben.

Miatyánk..... Üdvözlégy..... Könyörülj.....

Uram, hiszek és remélek,
Én szerelmem neked élek,
Szánom-bánom minden vétkem,
Légy az enyém egykor égben.

Az oltár előtt:

Tekints le, kérünk Uram családotra, amelyért a mi Urunk Jézus Krisztus nem tétoázott magát a bűnösök kezére adni és a kereszt gyötrelmét elvállalni! Kérve kérünk Urunk Jézus Krisztus, legyen erőnk keserves kínszenvedésed; az védjen, őrizzen és oltalmazzon meg minket. Szent sebeid legyenek az étel és ital, amely táplál, és gyönyörködtet. Hulló szent véred legyen minden vétünk tisztogatója és elégtétele. Halálod legyen örök dicsőségünk. Ámen.

Munkácsy Mihály: Ecce homo (Íme, az ember!)

Ezer év

Szeretteim, főképp egy dolog ne kerülje el a figyelmeteket: az, hogy egy nap az Úr előtt annyi, mint ezer év, ezer év pedig annyi, mint egy nap. (Pét 3,8)

Merjük-e ezt a megjegyzést komolyan, szó szerint venni? Ha igen, akkor érdekes dolgok kerekedhetnek ki belőle. Vizsgáljuk meg a Biblia tanúsága szerint ennek egy kiemelését, egy összevetését. Egyházunk úgy tanítja, hogy Ábrahámtól négyezer év telt el Krisztus születéséig. Krisztus születésétől pedig kétezer év telt el mostanáig. Ez a hatezer év, mely Istennél hat nap, hogy viszonyul Földünk teremtéstörténetéhez?

„Kezdetkor teremtette Isten az eget és a földet... „Legyen világosság”, és lett világosság... Isten elválasztotta a világosságot a sötétségtől... - első nap.

...A vizek közepén keletkeztek szilárd boltozat, és alkosson válaszfalat a vizek között.” – második nap.

...emelkedjék ki a száraz.” ... „Teremjen a föld zöldellő növényeket, amelyek termést hoznak, és fákat, amelyek magot rejtő gyümölcsöt teremtenek a földön.” – harmadik nap.

...Legyenek világító testek az égbolton... Ezek határozzák meg az ünnepeket, a napokat és az éveket... - negyedik nap.” (Ter 1,1-19)

A négy nap alatt Isten megteremtette a Földön a vizeket, hegyeket, nappalt, éjszakát, az égitesteket és a növényeket. Ez volt az első négy nap tevékenysége. Ez volt az előkészület az egyéb élőlények sokaságának. Tehát a négy nap alatt megalkotta az alapot az élőlények és az ember létezéséhez.

És mi történt a Krisztusra irányuló istenhít terén? A négyezer év alatt az Ószövetség népén keresztül előkészítette Isten Krisztus érkezését, kialakult az Élet (Krisztus) megjelenésének az alapja, megszülethetett az Új szövetséget hozó Krisztus. És hogyan volt tovább?

„Isten szólt: „A vizek teljenek meg élőlények sokaságával, az égen, a föld felett pedig röpködjenek madarak.” – ötödik nap.

...Hozzon elő a föld élőlényeket fajuk szerint: háziállatokat, csúszómászókat és mezei vadakat fajuk szerint.” ...”Teremtsünk embert képmásunkra, magunkhoz hasonlóvá ... Isten megteremtette az embert, saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfiak és nők teremtette őket ... töltsétek be a földet és vonjátok uralmatok alá ... ami a földön mozog és lélegzik, minden zöld növényt táplálékul adok.” – hatodik nap. (Ter 1,20 – 31)

A következő két nap alatt Isten megteremtette az élőlényeket és a háziállatokat, majd azokat, illetve a magot és gyümölcsöt termő növényeket az ember gondozására bízta. Tehát a hatodik nap befejeztével véget ért az élet teremtése a Földön.

Krisztus Egyházában is a kétezer év alatt beteljesedett az, hogy betöltötte az Egyház a Földet, hogy uralkodjon, gazdálkodjon a Föld javaival. (Az egy másik kérdés, hogy ezzel nem tudunk emberiség szintjén jól gazdálkodni – a folyamatos sátáni kísértések miatt.) Az embereknek elég nagy része akarva vagy sodródva, de visszaél a szabad akaratával és a sátán (a lázadó angyalok) csábításának enged, az Isten szerető hívásával szemben. Itt meg kell jegyezni, hogy az evilági sodródással szemben Isten hívására hallgatva „dolgozni” kell. Az isteni útért meg kell küzdeni, és ez a ma emberének nem szokott tetszeni. A pillanatnyi élvezetek sokkal csábítóbbak – ezt a sátán is nagyon jól tudja.

És ezután következett a megpihenés:

...Isten a hetedik napon befejezte művét, amit alkotott. A hetedik napon megpihent munkája után, amit végzett. Isten megáldotta és megszentelte a hetedik napot, mert azon megpihent egész teremtő munkája után. (Ter 2,1 – 3)

Tehát Isten azért áldotta és szentelte meg a hetedik napot, mert azon pihent meg hatnapi tevékenysége után. Ezek szerint a hetedik évezred a Krisztus hívők boldog megpihenése kellene, hogy legyen! Ennek lassú, folyamatos fejlődő eredő kialakulása egyáltalán nem látszik reálisnak. Ennek létrejötte – az ember szabad akaratból elkövetett sok-sok engedetlensége, bűne miatt nem történhet meg egyszerűen, csak valamilyen nagy „lenullázást” követően. Sajnos miattunk, úgy néz ki, előbb el kell jutni a három napos sötétségig... De utána csodálatos világ vár az igaz hithez ragaszkodók számára! Ezért érdemes küzdeni nap mint nap e világ fejedelme, a sátán ellen. Hiszen az örök élet boldogsága, de már az ezer éves Mennyei Jeruzsálem időszaka sem mérhető az itt, most eltöltendő néhány évhez, évtizedhez! Tartsunk ki! Engeszteljünk, imádkozzunk, böjtöljünk, Isten nagyobb dicsőségére!

(Jánosy Gábor: Gondolatok a hit növekedéséhez)

Mit jelent számomra a lurdesi kilenced

Nem juthat el mindenki Lourdesba. Sokan csak lélekben zárandokolunk oda, és elmélkedünk Isten nagyságáról.

Mi is ezt tesszük, már évről évre, a Szent Imre otthonba.

Az ima menete:

- 1 Események
- 2 Elmélkedés a történelekről
- 3 Napi könyörgés
4. Rózsafüzér egy tized
- 5 Litánia
6. Betegek imája
7. Befejező ima

A kilenced 9 napon át végzett ima valamilyen szándékra Istenhez vagy valamelyik szent közbenjárásáért.

Az ájtatossági gyakorlatokban Isten akarata és katolikus vallásunk tanítása szerint a szenteket segítségül hívhatjuk. Ám az is vallásunk tanítása, hogy a kegyelmet a szentek közbenjárására Isten adja. A szentek, tisztelete tehát vigyen minket közelebb Isten imáadásához. Azt sem kell magyaráznunk, hogy Isten előtt kedvesebb az az ima, amelyik tiszta és bűntől megtisztult szívből jön, mint az, amely bármily áhítatos, de halálos bűnökkel terhelt lélekből tör elő.

Mi Bernadett segítségét kérjük a kilenced folyamán.

Bernadette szegény családban született, édesapja, François Soubirous molnár, édesanyja Louise Casterot volt. Legidősebb gyermekként, öt testvére mellett nevelkedett. Gyermekkorában sokat betegeskedett.

Tizennégy éves korában látta első alkalommal Máriát, aki összesen 18 alkalommal jelent meg neki. Eleinte hitetlenség kísérte a jelenéseket, ám idővel nemcsak a falu népe, hanem az egyházi vezetés is hitelesnek ismerte el. Mindaddig azonban Bernadette-nek sok meg nem értésen kellett keresztülmennie.

Életét gyökeresen megváltoztatta látomása, ezért elhatározta, hogy szerzetesnő lesz. 1866-ban, 22 évesen belépett a szomszédos város, Nevers Saint-Gilgard nevű kolostorába. Itt sem volt egyszerű az élete, mert a noviciákat felügyelő mesternő sok szenvedést okozott neki.

Mindössze 35 éves volt, amikor 1879. április 16-án csonttuberkulózisban meghalt. Három nappal később a kolostorkert kis kápolnájában temették el.

Számomra az irgalom forrása a kilenced. Szívesen imádkozom a közösséggel, legyen ez a templomban, vagy a Szent Imre otthonba. Az otthonban való imádság meghittebb, széppé teszi a kántorunk vezetésével végzett énekek. A napi eseményeket elvisznek minket Lourdesbe, átélhetjük kilenc napon át a kis Bernadett látomásait. Csodálatos időutazás, a kislány végtelen bizalmát a szűzanyához, kitartását, elköteleződését végigélni. Számomra ezek az alkalmat segítenek abban, hogy én is minden időben, jóban rosszban kitartással, tudjam feladataimat ellátni. Ebben az évben sajnos minden nap nem tudunk elmenni a kilencedre, azonban otthon elimádkoztuk, így nem szakadt meg a folytonosság. Így a február számomra a kegyelem forrása.

Füstösné Farkas Márta

Lourdesi ájtatosság

Idén is, a hagyományoknak megfelelően elvégeztük a lourdes-i kilencedet. Ennek a közösen végzett ájtatosságnak vitathatatlan az egyén-, és közösségformáló ereje. A közösségben közösen végzett imádságok mindig hatékonyak. Ezek az alkalmak a Szűzanya tiszteletéről, szeretetéről, csodálatáról szólnak. Nem lehet, és nem is tudunk eleget imádkozni Máriához, aki minket a legnagyobb szeretettel, megértéssel és hatékonysággal tud képviselni Istenünk előtt.

A lourdes-i jelenésekre való emlékezésnek nagyon sok fontos jelentése van. Számomra a legfontosabb a „szeplőtelen fogantatás” kinyilatkoztatása, de tudom, hogy a többséget a „csodára várás” motiválja a leginkább.

Folyamatosan jelet kérünk, most épp úgy, mint akkor Lourdes-ban, pedig a csodák nap, mint nap itt is megtörténnek velünk, csak észre kellene vennünk. Lehet, hogy nem azt kapjuk, amit esdve kérünk, de amire szükségünk van, az minden nap megadatik nekünk. Csak egy kis csend az Oltáriszentség előtt és válaszokat kapunk imáinkra.

Szentséges Szűzanya!
Zarándokok oltalma!
Emberiség vigasza!
Pártfogónk vagy égen, s földön,
Légy vezérünk, példaképünk!
Őrizd, óvjad lépteinket,
Terád bízunk életünket.
El ne engedd a kezünket,
Lelkünk nálad megpihenhet.
Engeszteljed Istenünket,
Ne vesszünk el vétkeinkben!

Fájdalmunkat Terád bízuk,
Óvjál minden kísértéstől.
Gondjainkat Hozzád visszük,
Anyai szent szívedre bízuk.
Ne hagy elveszni bennünket,
Teljesítsed kérésünket!
Ajánlj minket Szent Fiadnak,
Támogass minden bajunkban!
Áldott vagy Te mindörökre,
Szűz szülője Istenünknek.

Vásárhelyi Irén

Kilenced Jézus, Minden Nemzet Királya tiszteletére

Az alább következő ismert és elterjedt Minden Nemzet Királya imádsággal kapcsolatban ezt mondta Jézus: Bizony mondom neked gyermekem, ha Magyarországon sokan elimádkoznák ezt az imát, országotok megmenekülne mindazoktól a büntetésektől, mely rátok vár. Mert általa úgy ismeritek el uralmamat a szívetekben, mint Minden Nemzet Királyát.

Miatyánk..., Üdvözlégy..., Dicsőség...

Ó, Urunk és Istenünk! Egyedül Te vagy minden nemzet és nép szentséges Királya és Uralkodója. Teljes bizalommal reméljük, hogy imánk meghallgatásra talál. Ó, Urunk, Mennyei Királyunk! Irgalomért, békéért, igazságosságért és minden jóért könyörgünk. Ó, Urunk és Királyunk, oltalmazd családjainkat és hazánkat! Hűséges Istenünk, kérünk Téged, óvj meg minket, oltalmazd ellenségeinktől, és a te igazságos büntetésedtől! Mindenható szent Királyunk! Bocsásd meg ellened elkövetett bűneinket! Jézus, te vagy az Irgalmasság szent Királya. Urunk, rászolgáltunk igazságos büntetésedre, de kérünk, irgalmazd nekünk, és bocsásd meg minden vétkeinket! Nagy irgalmasságodban bízunk. Ó, hatalmas, szent Királyunk, akit minden tisztelet megillet, alázattal meghajlunk előtted, és kérünk, add, hogy ismerje fel, és ismerje el minden ember a Te Királyi Uradalmadat és Birodalmadat. Ámen.

Szűz Mária harca a Gonosszal

A Szentírásban 365-ször le van írva: „Ne féljete!” Jézus, mielőtt a mennybe ment, azt mondta: „Ne féljete, én veletek vagyok a világ végezetéig!”

Az utóbbi évszázadokban nagyon felerősödött a Sátán harca az Egyház ellen. A Sátán elérte azt, hogy a hatalmas emberek (a politika és a pénz világában) egy új világrendet akarnak kialakítani. Egy Isten nélküli világrendet. Azt akarják, hogy Istenhez hasonlóan tekintsük magunkat. Ezt majd egy rövid időre eléri, ez lesz az Antikrisztus uralma, borzalmas időszak lesz. Ezután győzedelmeskedik Jézus Krisztus, aki megmutatkozik az utolsó ítéletkor, és véget vet a Sátán uralmának. A Sátán célja a keresztény hit elutasítása, egy ál-vallás létrehozása. Egy ál-vallás, ami minden vallást megfoszt identitásától, egyetlen univerzális vallást, ami a történelem végéhez vezet el. Új vallást akar létrehozni a keresztény vallások fölött. Ez kritikus pillanat lesz a világ életében. Mit ajánl ez az új, hamis vallás? Hogy a régi pogány szokásokhoz, bűnökhöz, bálványokhoz térjünk vissza. Ez ellene van a legfőbb jónak, az istengyermekség méltóságának. Eddig ha a fajt /politikai pártot/ államot kultusszá tettük az életünkben, mindig rossz vége lett (fasizmus, kommunizmus). Akik a pénz uralmát tartják mindenre, hisznek a babonákban, az ezotériában, az okkultizmusban, a szektákban, a sátánizmusban: ők mind a Sátánt követik. A Sátán az ember imádatára vágyik. Nehéz elhinni, hogy az emberek nagy többsége imádni fogja a Sátánt. A Sátán ezért egy csábító dolgot kínál majd: új hitet a kereszténység helyett. Az új hit: teljesen új lesz, ami fölötte áll minden történelmi vallásnak, egyesíti a vallásokat, talál bennük valami közöset. A kereszténység alapítója Jézus Krisztus nem egy ember volt, aki Istent kereste, hanem Isten volt, aki érettünk emberré lett. Az új vallás az Antikrisztus eljövételéhez vezet, emberközpontú lesz. Azt mondja majd, hogy nincs Isten, az ember maga a legfőbb jó. Ez nem egyenlő az ateizmussal, mert nemcsak tagadja Istent, hanem egy új vallás. Egy új vallás, amely tagadja Istent, és az Isten nélküli ember imádatát akarja elérni a Sátán. A Sátán el akarja hitetni, hogy nincs Isten, hogy az ember a saját sorsának az ura, az ember határozza meg, hogy mi a jó és mi a rossz. Az isteni morális törvények megszűnnek majd az új vallásban.

Szent II. János Pál pápa mondta még pápává választása előtt: „A legnagyobb harc előtt állunk, amit az emberiség valaha látott. Végző harc az egyház és antiegyház, az evangélium és antievangélium között.”

Erősödik a világban az egyház elleni harc. A Sátán támadásai növekednek, erősödnek, fenyegetik a katolikus egyházat. (KEK 447.) Jelenések könyve, 2 Péter levél, Dániel próféta, Malakiás próféta könyveinek írásai teljesebben majd be. Isten királysága egy folyamat által jön majd el, nem egy csapásra.

Nem kell félnünk! Jézus Krisztus győzelme, Szűz Mária győzelme biztos!!! Egyetlen fontos dolgunk, hogy szoros kapcsolatban legyünk Jézussal és Szűz Máriával. Krisztus Szűz Mária által akar belépni az életünkbe, szívünkbe. Ha Isten Szeretlángja eljut a szívünkbe, megvakítja a Sátánt. Lurdesban a Szűz Mária bizalomra hívott minket. A lourdesi jelenések után Mária nem hagyott magunkra minket, velünk van. Az imát, a bűnbánatot kérte, imát a bűnösökért. Szűz Mária előre látta a kereszténység gyengülését, a pápa szenvedéseit, a hit hanyatlását. A Sátán mesterkedései kudarcra vannak ítélve. Szűz Mária harcra hív minket a Sátán elleni harcban, hogy vele együtt harcoljunk a Gonosz ellen. Térjünk meg a szívünkben! Hódoljunk teljes szívvel az Oltáriszentség előtt. Minden nap mondjuk a rózsafüzért, imádkozunk, állandóan imádkozunk. És fogadjuk el a szenvedéseket Isten dicsőségéért. Ezek a mi fegyvereink. a rózsafüzér kis szeméinek segítségével szembeszállhatunk a Gonosszal. Egy biztos: a végső győzelem Istené, ami Szűz Máriának köszönhető. Össze fogja zúzni a kígyó fejét.

Dicsérjük bátran Szűz Máriát mindig, ne féljünk attól, hogy így Jézustól vesszük el a dicsőséget. Szűz Mária tisztelete által nem veszünk semmit Jézustól, mert Jézus általa és benne létezik.

(Francesco Bamonte atya, vatikáni ördögűző pap, előadásának részlete. Elhangzott 2016. aug. 27-én a Szeretláng találkozón.)

Mária Élő Koronája

2017-ben nem arany koronákkal akarjuk megkoronázni Máriát, hanem evangéliumi életünkkel!

2017-ben ünnepeljük a pálosok által alapított czestochowai búcsújáróhely Fekete Madonna-kegyképe megkoronázásának 300. évfordulóját. A Szűzanya képét 1717-ben koronázták meg a XI. Kelemen által küldött pápai koronákkal. Rómán kívül ez volt a világon az első ilyen esemény.

Napjainkban nem arany koronákkal akarjuk megkoronázni Máriát, hanem evangéliumi életünkkel. Szent Iréneusz azt mondta: „Isten dicsősége az élő ember.” Ahhoz, hogy valóban így legyen, megtérésre van szükségünk. Ezért akarjuk felajánlani Máriának lelki adományainkat, mert ezek mutatják meg leginkább, Mária uralkodik-e az életünkben. A jubileum és a „Mária Élő Koronája” akció védnöke a Lengyel Püspöki Konferencia és annak elnöke, Stanislaw Gadecki poznan metropolita. Ehhez szeretnénk csatlakozni Magyarországon is.

Első lépés: Mutasd meg magad Máriának!

Mi alkotjuk Mária élő koronáját. Az arcunkra van írva egész életünk, s annak minden történése. Szemünkben egyaránt tükröződnek a vágyaink, az élményeink, az örömeink és a szenvedéseink. Szeretnénk Mária arcképévé válni! Vidd el egy borítékban a fényképedet (A 6-os, vagy annál kisebb méretben) valamelyik pálos rendházba, illetve az alább megjelölt plébániák valamelyikére, vagy küldd el postán a pécsi pálos kolostorba. Fényképedet **2017. június 16-ig** kell eljuttatni a kijelölt helyekre, és a június 26-án induló Fekete Madonna Zarándokvonattal visszük el Czestochowába, majd a Szűzanya Kápolnájában helyezük el a Jasna Góra-i esti ima az Apel idején. Onnan kerül át a nagy, ún. Kordecki-terembe sok-sok más arckép közé. Ez lesz a jele annak, hogy az életed be van írva Mária Szívébe. Fényképedet elviheted személyesen is a zarándokvonattal. Ha esetleg később csatlakozol, akkor még **augusztus 26-ig**, a Czestochowai Szűzanya ünnepéig. Mindenkitől külön nyilatkozatban kérjük, hogy járuljon hozzá fényképe elhelyezéséhez. Ha ilyen nyilatkozatot nem kapunk, a felajánlás attól még odakerül a Szűzanya elé, de nem helyezük el a Kordecki-teremben. A nyilatkozat nyomtatványa a későbbiekben az internetről letölthető lesz.

Második lépés: Ajánld fel Máriának lelki adományodat!

Ne csak a fényképedet juttasd el a kijelölt helyekre, hanem ajánld fel Máriának a szívedet is. A fénykép hátoldalára írd fel, milyen lelki adományt szeretnél felajánlani a Szűzanyának! Felajánlásod tanúsítsa az életed megváltoztatására irányuló vágyadat. Valami különösen szépet ajándékozz Máriának! Talán hosszú idő után kiengesztelődsz valakivel, vagy szakítasz valamilyen szenvedéllyel, vagy naponta imádkozod a rózsafüzért, olvasod a szentírást. Találj valamit te magad, amit éppen te ajánlhatsz fel Máriának!

Harmadik lépés: Fogadd be Máriát az otthonodba!

A kijelölt helyre eljuttatott képed hátoldalán megnevezett lelki adományodra válaszul elküldjük neked – hátoldalán a felajánló imádsággal – a Jasna Górai Szűzanya képét annak jeleként, hogy te is egy gyémánt vagy Mária élő koronáján. Ily módon fogadd be ismét Mátrát az otthonodba, a családotba, az életedbe! Tedd az Ő kezébe ügyeidet és életedet. Hadd legyen Ő a Királynő az életedben!

Negyedik lépés: Gyémántok a koronából. Lépj kapcsolatba Máriával!

A pálos rend honlapján folyamatosan olvashatsz újabb és újabb Máriás gondolatokat, amelyek segítenek elmélyíteni kapcsolatodat a Szűzanyával. Reménykeltő és megtérésre motiváló gondolatok lesznek ezek., amelyekre naponta lelki adományoddal válaszolhatsz Máriának, szíved átalakulásával járulva hozzá az Ő megkoronázásához.

Levélben, postai úton csak az alábbi címre küldhető a fénykép és a felajánlás:

Magyar Pálos Rend „Mária Élő Koronája” 7625 Pécs Hunyadi út 70.

Imafüzér a Világ Győzelmes Királynője tiszteletére

Keresztre: Itt függ a mi hitünk, a mi reményünk, a mi szeretetünk, életünk, üdvösségünk és győzelmünk!

Nagy szemre: Dicsőség az Atyának, dicsőség a Fiúnak, dicsőség a Szentléleknek, a Szeplőtelen Szűz, a Világ győzelmes Királynője által, most és mind örökkön-örökké. Ámen! Alleluja! Ave Mária! Éljen a Világ győzelmes Királynője!

3 kis szemre: Üdvözlégy Mária!.....

A tizedekben a nagy szemekre:

Dicsőség az Atyának, dicsőség a Fiúnak, dicsőség a Szentléleknek, a Szeplőtelen Szűz, a Világ győzelmes Királynője által, most és mind örökkön-örökké. Ámen! Alleluja! Ave Mária! Éljen a Világ Győzelmes Királynője!

Kis szemekre: Szűz Mária, Világ Győzelmes Királynője, most mutasd meg hatalmat!

Befejezés (3.szor): Szent, szent, szent a Seregek Ura, Istene, telve van az ég és föld az Ő dicsőségével! Áldott, ki az Úr nevében jó! Dicséret, hála, szeretet és dicsőség legyen néked, Istenünk, hogy a Világ Győzelmes Királynőjét adtad minékünk! Ámen.

A nehéz idők mentőöve

Keresztre: Mennyei Atyánk, irgalmaz nekünk, és könyörülj rajtunk, szegény eleső gyermekeiden! Irgalmas Szíved szánjon meg minket, és könnyeid mossák tisztára a lelkünket.

Nagy szemre: Mennyei Atyánk, tisztíts meg minket Irgalmas Szereteteddel !

3 kis szemre: Mennyei Atyám, hiszek Tebenned, mert örökké jó vagy mindenkire.

Mennyei Atyám, remélek Tebenned, mert végtelenül irgalmas vagy eleső gyermekeidhez.

Mennyei Atyám, szeretlek Téged, mert mindennél egyszerűbb, tisztább szeretet vagy.

A tizedekben a nagy szemekre:

Mennyei Atyánk tisztíts meg minket Irgalmas Szereteteddel!

Kis szemekre: 1. Mennyei Atyánk, a Te Szent Arcod adjon erőt az élet küzdelmeihez.

2. Mennyei Atyánk, a Te Irgalmas Szíved indítson minket bűnbánatra, és könnyeid tisztítsanak meg.

3. A Te Szent Fiad Vére mossa le bűneinket.

4. Mennyei Atyánk, a Te jelenléted oltalmazzon és vezessen minket.

5. Mennyei Atyánk, a Te tiszta szűzi Leányod ölelje körül a világot, és mentsen meg minket a bűn rabságából. Könnyei indítsák meg szívünket Feléd.

Befejezés: Mennyei Atyánk, Irgalmas Szíved mentse meg eleső gyermekeidet, és tisztítsa meg a Földet a bűntől. Könyörületes Arcod és Irgalmod mentsen meg minket a nagy sötétségtől! A Te tiszta jelenléted legyen mentőövünk a nehéz időkben! A sátán ellen pedig a Szentháromság és a Szűzanya legyen a mi oltalmunkra! Ámen.

Évfordulós Házastársak hálaadó szentmiséje

Kérdések, gondolatok sorjáznak a fejemben. Talán válaszok is. Amikor megkaptuk a meghívót a közös hálaadó szentmisére házasságkötésünk 40. évfordulója alkalmából valami különös izgalom töltött el.

A Magyar Katolikus Lexikon szerint a **házasság**: egy férfi és egy nő egész életre szóló, szabad akarattal vállalt szövetsége, mely természetere szerint a házaspár javára, gyermekek nemzésére és nevelésére irányul.

A meghívóban Kollár Balázs Plébános jókívánságait tolmácsolja és közösi hálaadásra hív a Gondviselő

Istennek „az együtt töltött évekért, a megőrzött hűségért, a nyert kegyelmekért”. E fogalmak köré fűzi fel a közös hálaadó szentmise gondolatait és áldja meg a házasság szentségében élő házastársakat. A házasság **felelősségteljes, biztonságos és meghitt közösséget jelent. Jellemzői a feltétel nélküli szeretet, a hűség és az őszinte megbocsátás. Annak szem előtt tartása, hogy úgy lehetünk boldogok, ha társunk boldogságát előbbre valónak tartjuk a magunkénál.**

A közös ünneplés előtt egy-két nappal kezembe akadt Tóth Árpád verseskötete és kinyitottam ott ahol egy kis megsárgult papírdarabbal valamikor régen egy verset megjelöltem. És talán nem véletlen, ez a vers

Tóth Árpád egyik legszebb verse az Esti Sugárkoszorú, méltó ajándék volt a szeretetvendégség bevezetéseként.

„.....Titkok illata, Fénylett hajadban s béke égi csendje”

És „.....A földi érzés: mennyire szeretlek!”

Köszönjük, hogy részt vehettünk a hálaadó szentmisén és az azt követő szeretet vendégségen és együtt adhatunk hálát a Gondviselő Istennek az eltöltött évekért.

Orosz Sándorné

2017 Szent László-év

Veres András győri püspök a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnökének kezdeményezésére 2017 február 17-én megnyitották a Szent László jubileumi évet. Prohászka Ottokár szerint „*Lászlóban lett kereszténnyé és szentté... a magyar nemzet.* Ezen mottó keretében a magyar társadalmi élet megújulását tűzi célul ez a jubileumi év. Szent László élete a mai politikai vezetők számára is példaértékű. Amikor arról beszélünk, hogy a keresztény értékrendnek a társadalmi életben is szerepet kell kapni, akkor ez azt is jelenti, hogy a hívő embernek nem csak a templom falai között, de az élet minden területén – a családban, a munkahelyen, a közéletben – is így kell élnie! A múlt példáján keresztül hív megújulásra az egyik legnagyobb királyunk, Szent László.

Év végi beszámoló Anyagiak

Év végi beszámoló az anyagiokról:

A 2016-os év fontosabb bevételei:

Persely: 5.024.162 Ft

Itt megemlíteném a gyűjtésekre befolyt pénzt is, amely: 294.525 Ft volt.

Egyházadó: 2.312.600 Ft

Adomány: 4.533.740 Ft

Stóla, Stipendium: 2.119.500 Ft

Pályázatból befolyt pénz. 1.000.000 Ft

Köszönetet mondok mindazoknak, akik áldozatos lélekkel hozzájárultak az egyházközségünk anyagi fenntartásához.

A 2016-os év fontosabb kiadásai:

Közüzemi díjak: /ebbe beletartozik: víz, gáz, villany, telefon, kábel tv, kéményseprés, riasztó, hulladékszállítás/

Plébánia, ifjúsági ház: 919.383 Ft

Templom: 1.678.110 Ft

Anyakönyvi hírek – Január, Február

Kereszteltek:

Németh Jázmin, Bartus Dominik, Virág Barbara Niké, Virág Viktória, Virág Flóra, Kaszab Anna, De Bosséré Oscar

Elhunytak:

Ilonka József, Kovács Gyula, Oláh József, Gubicza Imréné Gubacsi Etelka, Kovács István, Oláh István, Kaldenekker Józsefné Mozsárik Terézia, Kaldenekker László Imre, Orosz Sándorné Furdan Erzsébet, Marozsi Erzsébet, Lajos Ferenc, Bognár Tibor Pál, Barna Pálné Rakita Anna, Kis Istvánné Laczkovics Etelka, Schmidt Lászlóné Gogolák Ilona, Forgács Ferencné Varga Ilona

Szentségekkel ellátva: 2 fő

Szerkesztette: Kollár Balázs plébános, Kelemen Benedekné, Mongyi Kornélia, Kaldenekker Olivér, Rozsnyói Zoltán és Margó, ifj. Rozsnyói Zoltán és Ivett, Oreskó Imre, Béres Erzsébet

Köszönjük a beküldött írásokat!

Kerekegyháza Római Katolikus Egyházközség időszaki kiadványa 2017.
